МАГУТНЫМ ВУЛКАНАМ РЭВАЛЮЦЫЙНАЙ ЭНЭРГІІ
БЫЎ ЛЕНІН,
ЗА ЯКІМ БУШУЕ ЦЭЛАЕ МОРА РЭВАЛЮЦЫЙНАЙ ЛАВЫ. ЯНА ЗАХЛІСТВАЕ КАПІТАЛІСТЫЧНЫ СЬВЕТ

Пралетары ўсіх краіў, злучайцеся!

ЗЬВЯЗДА

Орган Цэнтральнага Камітэту Камуністычнае партыі (б) Беларусі.

Год выданьня — XV
№ 20 (3924)
СЕРАДА, 21 СТУДЗЕНЯ 1931 г.

Цана нумару 5 кап.
Выходзіць бесьперапынна

Ленінізм у дзеяньні

Сем год, якія прайшлі са дня сьмерці правадыра працоўных і эксплёатуемых мас сьвету, бліскуча пацьвердзілі правільнасьць ленінскай тэорыі і ленінскай стратэгіі. Ленінскае вучэньне — ленінізм — «марксызм эпохі імпэрыялізму і пралетарскай рэвалюцыі... тэорыя і практыка пралетарскай рэвалюцыі наогул, тэорыя і тактыка дыктатуры пралетарыяту ў асаблівасьці» (Сталін) — зьявілася непераможнай зброяй сусьветнага пралетарыяту ў яго змаганьні за зьнішчэньне ўсіх форм эксплёатацыі чалавека чалавекам, за зьвяржэньне капіталізму — устанаўленьне дыктатуры пралетарыяту і за пабудову сацыялізму.

На адной шостай частцы зямнае кулі перамог пралетарыят і, пад кіраўніцтвам сваёй партыі і яе ленінскага ЦК, умацніў уладу рабочае клясы — савецкую сыстэму — дыктатуру пралетарыяту.

Ва ўсім сьвеце, які яшчэ застаецца пад уладай капіталу, ленінізм яднае пад сьцягам пралетарскай рэвалюцыі і яе штабу — Камуністычнага Інтэрнацыяналу — мільёны нявольнікаў капіталу, зьяўляючыся для іх вернейшым чулым компасам, які паказвае кірунак удару па ворагу...

Ленін і праверка выкананьня

Сацыялістычнае будаўніцтва ідзе ва ўмовах абвостранага клясавага змаганьня. Мы будуем сацыялізм у капіталістычным акружэньні, пры шалёным супраціўленьні кулакоў, рэштак гарадзкой буржуазіі, чыноўніцтва і д. п. варожых пралетарыяту пластоў. Капіталістычнае акружэньне не абмяжоўваецца роляю простага наглядальніка. Камівояжэры вайны езьдзяць па Эўропе, арганізуючы змову вайны супроць краіны дыктатуры пралетарыяту.

У гэтых умовах пралетарыят, які апіраецца на бядняцкія і калгасныя масы сялянства у саюзе з серадняком, вядзе барацьбу за тое, каб як мага хутчэй выканаць пяцігадовы плян народнай гаспадаркі. Чаго мы так сьпяшаемся? Чаму нельга будаваць больш павольнымі тэмпамі...

Л. ЯКАЎЛЕЎ

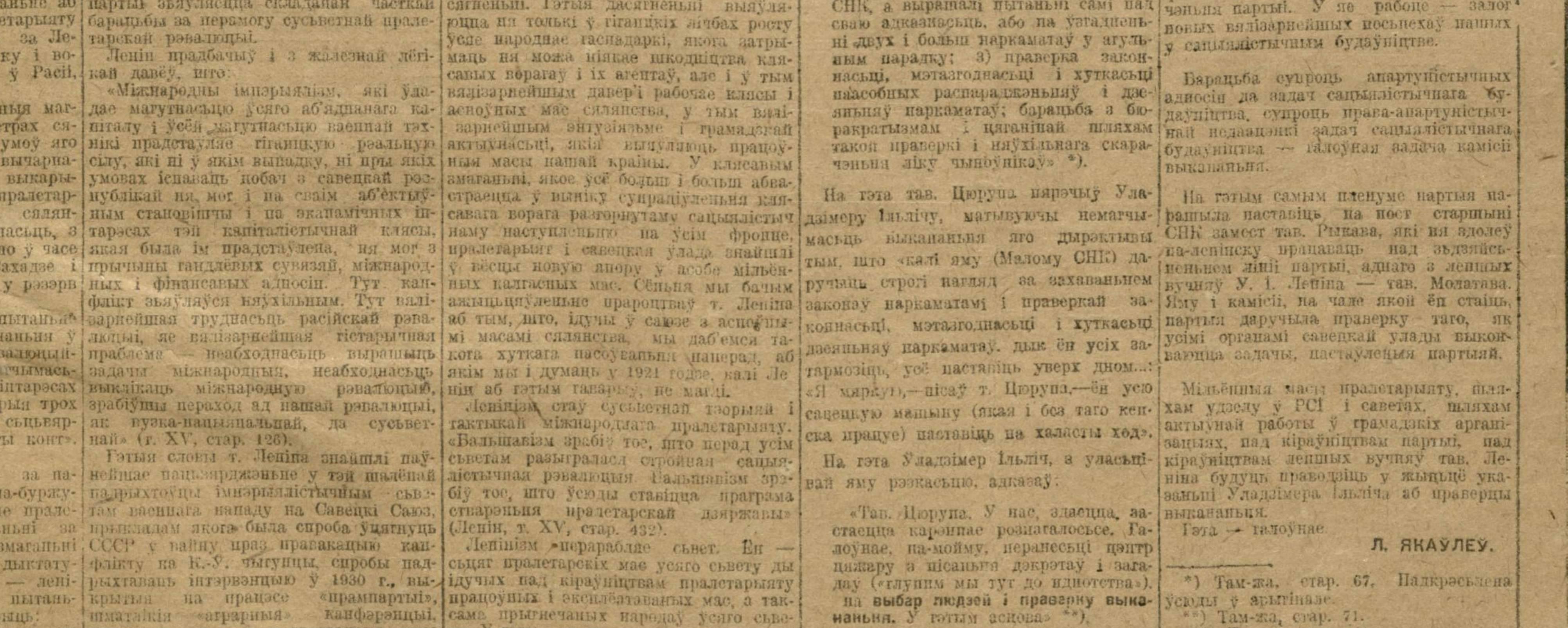

ЛЕНІНІЗМ ПЕРАМАГАЕ І ПЕРАМОЖА

„Партыя наша пойдзе жалезным поступам наперад, таму, што яна ленінская партыя, таму, што яна выхавана і загартавана ў баёх, таму што ў руках яе той наказ, які пакінуў ёй тав. Ленін“

(З адозвы ЦК РКП(б)

МАНАЛІТНАЯ І НЕПАХІСНАЯ УсеКП(б) У АГНЯВЫХ ЖОРСТКІХ БАЁХ З КУЛАЦТВАМ І КАПІТАЛІСТЫЧНЫМІ ЭЛЕМЭНТАМІ І ІХ АГЕНТАМІ—ПРАВЫМІ І „ЛЕВЫМІ“ АПАРТУНІСТАМІ, ПАД СЬЦЯГАМ ЛЕНІНА ЗАВАЁЎВАЕ ПЕРАМОГУ ЗА ПЕРАМОГАЙ НА ФРОНЦЕ БУДАЎНІЦТВА САЦЫЯЛІЗМУ

У ЛЕНІНСКІЯ ДНІ ПАРТЫЯ БАЛЬШАВІКОЎ ПАПАЎНЯЕЦЦА ПЕРАДАВЫМІ ПРАЛЕТАРАМІ—УДАРНІКАМІ І ЭНТУЗІЯСТАМІ ПЯЦІГОДКІ, АКТЫЎНЫМІ БАТРАКАМІ І КАЛГАСЬНІКАМІ.

Ленінскае папаўненьне

Да 7-ай гадавіны са дня сьмерці свайго арганізатара і правадыра ленінская партыя прывяла краіну пралетарскай дыктатуры ў пэрыяд разгорнутага сацыялістычнага наступленьня. Краіна Саветаў, пад кіраўніцтвам партыі, уступіла ў пэрыяд сацыялізму. Рабочая кляса, у саюзе з асноўнымі масамі бядняцка-серадняцкага сялянства, пад выпрабаваным кіраўніцтвам камуністычнай партыі, цьвёрда і пасьлядоўна ажыцьцяўляе наказы Леніна, атрымлівае адну перамогу за другой на фронце будаўніцтва сацыялізму. Грандыёзная праграма пяцігадовага пляну будаўніцтва сацыялізму з посьпехам праводзіцца ў жыцьцё.

Гэтыя ўсе посьпехі сталі магчымымі толькі таму, што партыя бальшавікоў на працягу ўсяго пэрыяду няўхільна ажыцьцяўляла сваю адзіна-правільную генэральную лінію, бязьлітасна змагалася супроць правых і «левых» апартуністаў і прымірэнцаў, што партыя ва ўсёй сваёй дзейнасьці і рабоце апіралася на нябывала-ўзрослую актыўнасьць рабочых мас.

Актыўнасьць рабочае клясы, яе палітычная сьвядомасьць за апошнія гады надзвычайна вырасла. Ідэі бальшавіцкай партыйнасьці прасяклі ў самыя глыбокія рабочыя масы. Рабочыя-ударнікі і энтузіясты сацыялістычнай пяцігодкі сваю адданасьць генэральнай лініі партыі паказалі сваім уступленьнем у рады партыі Леніна. За 7 год з часу сьмерці Уладзімера Ільліча УсеКП(б) вырасла больш, чым у 4 разы.

Зараз, напярэдадні ленінскіх дзён, новыя масы перадавых пралетараў уступаюць у партыю. На радзе буйных прадпрыемстваў Менску і іншых вытворчых цэнтраў БССР дзесяткі лепшых ударнікаў падалі заявы аб сваім уступленьні ў КП(б)Б. На абутковай фабрыцы 36 рабочых-ударнікаў уступаюць у партыю. На заводзе «Камунар»—40 ч., на заводзе «Полымя рэвалюцыі»—25 ч., на гомельскай фабрыцы «Камінтэрн»—30 таварышоў і г. д. Ленінскі камсамол да 7-ай гадавіны са дня сьмерці Ільліча перадае лепшых сваіх таварышоў у рады бальшавіцкай партыі. Камсамольскі калектыў гомельскай фабрыкі «Пралетары» перадае партыі 25 лепшых камсамольцаў, на фабрыцы «Камінтэрн» —15 камсамольцаў, на заводзе «Камунар»—22 камсамольцы і г. д.

Ленінскі прыліў у партыю ахапіў ня толькі вытворчыя партарганізацыі, а і шырока разьвіўся ў вясковых партарганізацыях. Батракі, с.-г. рабочыя і актывісты-калгасьнікі падаюць заявы аб прыёме іх у ленінскую партыю. Аб гэтым выразна сьведчаць весткі з раду раёнаў БССР.

Зараз ужо можна сказаць, што ўступленьне рабочых у партыю, якое пачалося напярэдадні ленінскіх дзён, пераўтвараецца ў магутны рух дэманстрацыі адданасьці генэральнай лініі партыі самых найшырэйшых мас рабочых, батракоў, с.-г. рабочых, калгасьнікаў і бядняцка-серадняцкіх мас вёскі.

Задача партыйных ячэек заключаецца ў тым, каб у ленінскія дні яшчэ больш разгарнуць прыліў у партыю перадавых ударнікаў, батракоў і калгаснага актыву. Задача партыйных арганізацый заключаецца у тым, каб той узьдым творчага энтузіязму, з якім пралетарыят і асноўныя масы працоўнага сялянства сустракаюць 7-ю гадавіну сьмерці Ільліча, накіраваць на поўнае выкананьне баявой праграмы трэцяга рашаючага году пяцігодкі.

Ударнікаў пяцігодкі— у партыю Леніна

Пралетары Менску ў другім годзе пяцігодкі і ўдарным квартале паказалі ўзоры сапраўды бальшавіцкіх тэмпаў работы, узоры працоўнага гэраізму. Гэты пэрыяд надзвычай багаты буйнымі посьпехамі на ўсіх участках сацыялістычнага будаўніцтва. Выкананьнем і перавыкананьнем прамфінпляну, пераадоленьнем труднасьцяў росту рабочыя паказалі сваю адданасьць генэральнай лініі партыі, сваю гатоўнасьць весьці бязьлітаснае змаганьне супроць правага апартунізму на практыцы, супроць «левых» загібаў і прымірэнцтва да ўхілаў ад бальшавізму.

На працягу другога году пяцігодкі і ўдарнага кварталу рабочыя сыстэматычна папаўнялі рады партыі Леніна. **Толькі за адзін чацьверты квартал 1930 г. Менская арганізацыя прыняла ў рады КП(б)Б 398 таварышоў.**

Аднак было-б буйной памылкай, падагульваючы посьпехі росту партыйнай арганізацыі да ленінскіх дзён не паказаць на рад тых асобных партячэек і парткалектываў, якія ня справіліся з ажыцьцяўленьнем аднаго з асноўных заветаў Ільліча аб папаўненьні і ўмацаваньні партыі перадавымі пралетарамі з вытворчасьці. Асобныя парткалектывы нават буйнейшых прадпрыемстваў на працягу апошняга году значна адставалі ў справе вярбоўкі рабочых у партыю.

Напрыклад, на фабрыцы Кастрычнік, дзе налічваецца 2 тыс. рабочых, прынята ў партыю 9 чал., з іх у чацьвертым квартале толькі 4 чал. На «Энэргіі» дзе рабочых 1.200 чал., прынята ў рады КП(б)Б—15, з іх толькі 8 ў чацьвертым квартале. На Менскім чыгуначным вузьле, дзе 3 тыс. рабочых, прынята толькі 26 чал. з якіх 20 чал. ў чацьвертым квартале. Партячэйка Белжылсаюзу (будаўнічы аддзел), дзе рабочых больш 1.000 чал. прынята ўсяго 3 чал. У друкарні імя Сталіна, у якой працуе 600 рабочых, прынята толькі 2 чал. і абодва ў чацьвертым квартале. На заводзе «Ударнік» прынята 8, на шклозаводзе—6, на заводзе «Полымя Рэвалюцыі»—9.

Гэтыя лічбы выразна паказваюць, што рост партыі на радзе буйнейшых прадпрыемстваў быў яўна невыстарчальны. Гэтыя факты выразна сьведчаць аб тым, што рад партыйных ячэек і парткалектываў не змаглі выкарыстаць нябывала ўзрослую актыўнасьць рабочых мас для папаўненьня партыі. Нарэшце гэтыя факты паказваюць, што асобныя партячэйкі **не вядуць сыстэматычнай работы па вярбоўцы перадавых рабочых у партыю.** Праведзеная гаркомам КП(б)Б праверка на 10 буйных прадпрыемствах выявіла, што з гэтай колькасьці толькі адна партячэйка за апошнія 6 месяцаў абмяркоўвала пытаньні вярбовачнай работы. Сэктары росту ў большасьці выпадкаў не працуюць, лічацца толькі на паперы, не вядуць ніякай масавай работы сярод рабочых. Ячэйкі слаба вывучаюць склад рабочых, не вывучаюць базы і багатых рэзэрваў для росту партыі. Іменна адгэтуль вынікаюць усялякія апартуністычныя разважаньні аб тым, што рэзэрвы для росту партыі вычарпаны і г. д.

Высьветлена таксама і тое, што **рад партыйных ячэек надзвычай няўважліва адносіцца да тых заяў, якія падаюць рабочыя аб уступленьні ў партыю.** У радзе парткалектываў (на «Энэргіі», друкарні імя Сталіна, «Октябрь») выяўлена, што заявы залежваліся неразгледжанымі па паўгода, што надта марудна адбываецца працэс афармленьня рабочых, асабліва камсамольцаў у партыю. На заводзе «Энэргія» меў месца такі прыклад, два таварышы аднаго ўзросту падалі заявы аб прыёме ў партыю: адзін камсамолец, другі беспартыйны. Беспартыйнага ў партыю афармілі хутка, а анкета камсамольца 8 месяцаў хадзіла па інстанцыях і нарэшце камсамолец падаў заяву ў ячэйку, як беспартыйны, і яго афармілі ў партыю. Гэта дыктуе неабходнасьць скараціць лік інстанцый для камсамольцаў пры іх паступленьні ў партыю.

Вялікім недахопам у вярбовачнай рабоце за апошні квартал трэба лічыць слабое ўцягненьне ў партыю жанчын работніц. У агульным ліку прынятых процант работніц у трэцім квартале 1930 г. зьніжаецца да 16,4 а ў чацьвертым да 13,7, у сувязі з чым агульны процант жанчын значна панізіўся. Характэрна паказаць на тое, што асобныя прадпрыемствы, дзе процант жанчын дасягае 50, сярод агульнай масы рабочых даюць найбольш нізкі процант работніц, прынятых у партыю. На фабрыцы «Беларуска» работніц абсалютная большасьць, а прынята ў партыю за мінулы год сярод 8 тав. толькі адна работніца. Гэта выразна паказвае, што палітычна - масавая работа сярод жанчын на радзе прадпрыемстваў праводзіцца надзвычайна слаба.

За апошнія дні ў партячэйкі **рабочыя-ударнікі падаюць заявы аб прыеме іх у партыю. Гэты ўздым выкліканы надыходам сёмай гадавіны са дня сьмерці арганізатара і правадыра партыі Леніна.** Задача партыйных ячэек заключаецца ў тым, каб гэты прыліў яшчэ больш разьвіць, яшчэ больш умацаваць і напоўніць партыю перадавымі пралетарамі.

Мэеровіч.

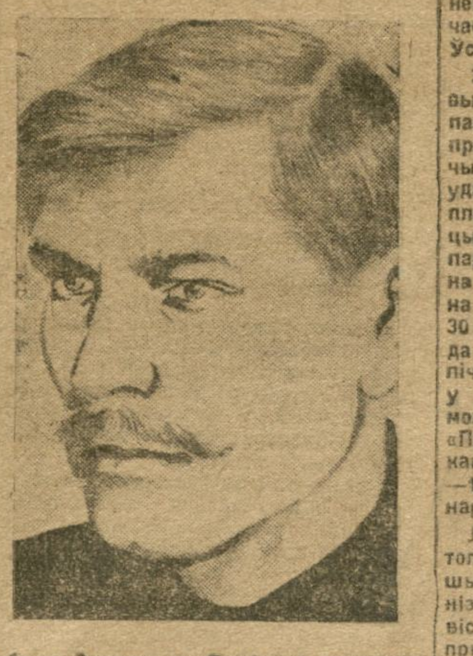

Рабочы Эльводу т. Гарбачоў падаў заяву аб прыёме у КП(б)Б

У рады ленінцаў

На заводзе „Полымя рэвалюцыі“ 25 лепшых рабочых-ударнікаў падалі заявы аб уступленьні ў КП(б)Б. У сваіх заявах рабочыя адзначаюць, што ў радах партыі будуць змагацца за выкананьне пяцігодкі за чатыры гады, за высокія тэмпы сацыялістычнага будаўніцтва.

На заводзе „Камунар“ у партыйны калектыў падалы заявы ад 40 старых рабочых аб уступленьні ў партыю. А камсамольскі калектыў перадае КП(б)Б 22 лепшых камсамольцаў

У друкарні імя Сталіна 10 рабочых - ударнікаў падалі заявы аб уступленьні ў партыю.

На абутковай фабрыцы 36 рабочых-ударнікаў падалі заявы аб уступленьні ў КП(б)Б.

Камсамолец-ударнік **БАСІН**, рабочы фабрыкі «Беларуска», падаў заяву аб прыёме ў КП(б)Б.

ХАСІН, рабочы фабрыкі «Беларуска» падаў заяву аб уступленьні у КП(б)Б.

20

У ленінскія дні рабочы калектыў заводу «ДРЭВААПРАЦОЎШЧЫК» перадаў у рады партыі 20 лепшых рабочых-ударнікаў. Сярод гэтых 20 — 10 камсамольцаў.

У ліку падаўшых заявы ёсьць рабочыя з вялікім вытворчым стажам. Так, па лякіравальным цэху уступаючы ў камуністычную партыю тав. **НУРК** Ап. мае 31 год вытворчага стажу, **ДОЎНАР** Ан. — 24 гады стажу і **СЯНКЕВІЧ** Ул. — 18 год.

У мэханічным цэху — т. **ЗІЛЬБРЭТ** 25 год працуе на вытворчасьці, **РУБЕНЧЫК**—13 год.

Таварышы, якія ідуць зараз у партыю Леніна, зьвярнуліся да ўсіх рабочых са спэцыяльнай адозвай, у якой заклікаюць узмацніць змаганьне за выкананьне прамфінпляну трэцяга году пяцігодкі.

Л.

***

На заводзе «Энэргія» 45 перадавых рабочых падалі заявы аб уступленьні ў рады КП(б)Б.

На гарбарні «Бальшавік» 12 рабочых-ударнікаў падалі заявы аб уступленьні у партыю.

„Мы ідзем у партыю, каб быць у першых радох змагароў“ за сацыялізм

21-га студзеня 1924 г. а 6 гадз. і 55 хв. памер геніяльны правадыр рабочых і прыгнечаных усяго сьвету, арганізатар непахіснай сталёвай УсеКП(б), трэцяга Камуністычнага Інтэрнацыяналу і першай ў сьвеце краіны пралетарскай дыктатуры — Уладзімер Ільліч Ленін.

На працягу 7 год рабочая кляса пад кіраўніцтвам сваёй выпрабаванай бальшавіцкай партыі, на аснове яе генэральнай лініі, рашуча наступаючы на клясавага ворага па ўсім фронце, бязьлітасна змагаючыся з правым і «левым» апартунізмам, дабілася вялізарных посьпехаў на фронце сацыялістычнага будаўніцтва і пасьпяхова праводзіць работу па завяршэньні пабудовы фундаманту сацыялістычнай эканомікі ў нашай краіне.

Цяжкасьці росту, дэзэртырства і здрадніцтва правых і «левых» апартуністаў не запалохалі рабочую клясу, а яшчэ больш яе згуртавалі вакол свайго авангарду — камуністычнай партыі, для пераможнага завяршэньня пабудовы сацыялістычнай грамады.

Сусьветны імпэрыялізм праз сваіх прыхвасьняў — меншавікоў — Рамзіных, Кандрацьцевых, Ларычавых, Громанавых, Чаянавых, Абрамовічаў і іншых, пры падтрыманьні францускага генэральнага штабу і выгнаных з краіны Саветаў заводчыкаў і фабрыкантаў — Рабушынскіх, Дзянісавых, Гукавых, узмацняе сваю падрыхтоўку да ўзброенай інтэрвэнцыі супроць савецкай краіны, з мэтай патапіць у крыві рабочую клясу і зьнішчыць вялікія заваёвы кастрычніцкай рэвалюцыі праз рэстаўрацыю капіталізму.

Мы, старыя рабочыя, добра разумеем, што для выкананьня задач трэцяга рашаючага году пяцігодкі трэба, як ніколі, рашуча і бязьлітасна змагацца з усякімі адхіленьнямі і наскокамі на генэральную лінію партыі, з правымі апартуністамі, як кулацкай агентурай у радох партыі, так і з «левымі» фразерамі ды прымірэнцамі.

Трэці год грандыёзнай работы па завяршэньні пабудовы фундаманту сацыялістычнай эканомікі патрабуе для камуністычнай партыі яшчэ больш адданых змагароў за справу сацыялізму.

МЫ, КАМУНАРЫ-ФРЭЗЭРОЎШЧЫКІ КАМУНЫ ІМЯ СТАЛІНА, ПРОСІМ НАШУ ПАРТЫЮ ПРЫНЯЦЬ НАС У СВАЕ РАДЫ ДЛЯ ТАГО, КАБ ЯШЧЭ БОЛЬШ УЗМАЦНІЦЬ ЯЕ ЛЕНІНСКАЕ АДЗІНСТВА, УЗМАЦНІЦЬ ПРАЛЕТАРСКАЕ ЯДРО У ПАРТЫІ.

МЫ ІДЗЕМ У ПАРТЫЮ ДЛЯ ТАГО, КАБ РАЗАМ З ЁЙ І, БУДУЧЫ ВЕРНЫМІ ПРЫНЦЫПАМ БАЛЬШАВІЦКАЙ ПАРТЫІ, ЗМАГАЦЦА У ЯЕ ПЕРШЫХ РАДОХ ЗА СПРАВУ САЦЫЯЛІЗМУ.

МЫ ІДЗЕМ У НАШУ РОДНУЮ КАМУНІСТЫЧНУЮ ПАРТЫЮ, КАБ РАЗАМ З УСЁЙ ПАРТЫЯЙ, ЯК АДДАНЫЯ САЛДАТЫ РЭВАЛЮЦЫІ, ЗМАГАЦЦА ЗА ВЫКАНАНЬНЕ І ПЕРАВЫКАНАНЬНЕ ПРАМФІНПЛЯНУ, ЗА МАКСЫМАЛЬНАЕ РАЗГОРТВАНЬНЕ НОВЫХ ФОРМ КАМУНІСТЫЧНАЕ ПРАЦЫ («сквозные» брыгады, камуны, сустрэчныя прамфінпляны і г. д.), за ўстанаўленьне сапраўднай сацыялістычнай працоўнай дысцыпліны.

Мы не баімся пагроз з боку імпэрыялістаў, мы сьмела і аддана ідзем у партыю Леніна, каб у першых яе радох змагацца за ўзмацненьне абароназдольнасьці Савецкага Саюзу.

Мы зварачаемся да ўсіх, сапраўды перадавых, сьвядомых пралетараў нашай фабрыкі пасьледаваць нашаму прыкладу і сваім уступленьнем у ленінскую партыю прадэманстраваць сваю адданасьць ідэям геніяльнага правадыра рабочае клясы і прыгнечаных народаў — Леніна.

Няхай жывуць нашы лепшыя пралетары, якія ўступаюць у нашу камуністычную партыю!

Няхай жывуць актыўныя ўдзельнікі, творцы новае сацыялістычнае грамады!

Няхай жыве і мацнее наша сталёвая, выпрабаваная ў баёх, камуністычная партыя!

Няхай жыве ленінізм! !

— Рабочыя абутковай фабрыкі:

ВАЛЕНДА (31 год вытворч. стажу), **БАГДАНАЎ** (18 г. вытворч. стажу), **ЛОСІК** (15 г. вытворч. стажу), **ФРЫДЛЯНД, МЕНЦОВІЧ, АЛЬПЭРОВІЧ, ЛУК'ЯН.**

М. ДЗЕРАВЕНСКІ

РАЗГОРНУТЫМ ФРОНТАМ

«Ён адышоў ад нас на векі, наш непараўнальны баявы таварыш, а мы пойдзем адважна далей. Няхай злуюцца нашы ворагі з повада нашай страты. Няшчасныя і нікчэмныя. Яны ня ведаюць, што такое наша партыя. Яны спадзяюцца, што партыя разваліцца. А партыя пойдзе жалезным крокам наперад, таму, што яна—ленінская партыя. Таму, што яна выхавана, загартавана ў баёх... Мы цьвёрда нагою стаім на зямлі. У [illegible] развалiне мы зьяўляемся адзінай краінай, якая пад уладай рабочых адраджаецца і сьмела глядзіць у сваё будучае. Вакол нашага слаўнага сьцягу зьбіраюцца мільёны. Дружным баявым шэрагам ідзем мы ў паход супроць капіталу і ніякія сілы ў сьвеце не перашкодзяць нашай канчатковай перамозе».

Так пісаў ЦК УсеКП(б) у адозьве з повада сьмерці Леніна. Сем год мінуўшыя са дня сьмерці Уладзімера Ільліча, былі гадамі вялізарнейшых перамог нашай партыі, якая непахісна ідзе па ленінскім шляху, пад ленінскім сьцягам. Сёмую гадавіну сьмерці Леніна мы адзначаем напярэдадні новых рашаючых перамог сацыялізму. Мы ўжо ўступілі ў пэрыяд сацыялізму. Нашы перамогі падрыхтаваны і абумоўлены тым, што партыя заўсёды з ленінскай непрымірымасьцю змагалася з апартунізмам. Партыя разграміла контр-рэвалюцыйны трацкізм, партыя ідэйна і арганізацыйна разграміла правы ўхіл. Партыя дабілася вялізарных посьпехаў, вядучы барацьбу на два фронты. Нашы перамогі падрыхтаваны і абумоўлены тым, што партыя пад кіраўніцтвам ленінскага ЦК, на чале з тав. Сталіным, няўхільна праводзіла сваю генэральную ленінскую лінію. «У барацьбе з ухіламі ад ленінскай лініі вырасла і ўмацавалася наша партыя. У барацьбе з ухіламі выкавала яна сабе ленінскае адзінства сваіх радоў. Ніхто ўжо не адмаўляе цяпер таго, бясспрэчнага факту, што ніколі яшчэ ня была так згуртавана партыя вакол свайго ЦК, як цяпер. Усе вымушаны цяпер прызнаць, што партыя цяпер больш, чым калі-небудзь, адзіна і згуртавана». (Сталін).

Па ленінскім шляху вядзе наша партыя рабочую клясу ў саюзе з асноўнымі масамі сялянства ў разгорнутае сацыялістычнае наступленьне па ўсім фронце. Ленін паказаў нам, што «адзінай матар'яльнай асновай сацыялізму можа быць буйная машынная прамысловасьць, здольная рэарганізаваць земляробства». Ленін вучыў, што «толькі тады, калі краіна будзе электрыфікавана, калі пад прамысловасьць, сельскую гаспадарку і транспарт будзе падведзена тэхнічная база сучаснай буйной прамысловасьці, толькі тады мы пераможам канчаткова». Узброеная ленінскім вучэньнем наша партыя нязьменна праводзіла палітыку індустрыялізацыі краіны. У сацбудаўніцтве народнай гаспадаркі наша партыя дабілася нябачаных у сьвеце тэмпаў. Калі ў даваенны час доля прамысловасьці ў валавой прадукцыі народнай гаспадаркі складала 42,1 проц., у 1927-28 г.—45,2 проц., у 1928-29 г.—48,7 проц., то ў 1929-30 г. доля прамысловасьці ўзьнялася да 53 проц., а доля сельскай гаспадаркі складае ўжо 46 проц. Гэта значыць, што наша краіна пераўтвараецца з аграрнай у індустрыяльную, з аржаной—у металёвую. Падваеньне прамысловай вытворчасьці параўнальна з даваенным часам у другім годзе пяцігодкі і патраеньне—у трэцім, гіганцкі размах капітальнага будаўніцтва прамысловасьці, выкананьне пляну «ГОЭЛРО», ліквідацыя беспрацоўя ў СССР—усё гэта паказвае, як партыя выконвае ленінскі завет аб разьвіцьці асновы сацыялізму—буйной прамысловасьці. Да 7-й гадавіны сьмерці Леніна ўжо канчаткова і беспаваротна вырашана пытаньне «хто каго» ў прамысловасьці, пытаньне аб тым, ці сацыялізм пераможа капіталістычныя элементы ў прамысловасьці, ці яны перамогуць сацыялізм. Сацыялізм, перамогшы ў прамысловасьці, усё больш пашырае і ўмацоўвае свае пазыцыі. «Пакуль мы жывем у дробна-сялянскай краіне, для капіталізму ў Расіі ёсьць больш трывалая эканамічная база, чым для камунізму. Гэта неабходна запамятаць»,—гаварыў Ленін,—«кожны, хто ўважліва назірае за жыцьцём вёскі, у параўнаньні з жыцьцём гораду ведае, што мы карэньняў капіталізму ня вырвалі і фундамант асновы ўнутранога ворага не падарвалі. Апошні трымаецца на дробнай гаспадарцы і, каб падарваць яго, ёсьць адзін сродак—перавесьці гаспадарку краіны, у тым ліку і земляробства, на новую тэхнічную базу, на тэхнічную базу сучаснага буйнога вытворства».

Ленін падкрэсьліваў у сваім каапэрацыйным пляне, што «пры ўмове поўнага каапэраваньня мы-б ужо стаялі абедзьвюма нагамі на сацыялістычным грунце».

Да сёмай гадавіны сьмерці Леніна ў калгасах аб'яднана ўжо звыш 6 мільёнаў сялянскіх гаспадарак. Апіраючыся на дасягненьні сацыялістычнай прамысловасьці, калгасная і сацыялістычная перабудова вёскі стала на моцныя рэйкі. Сацыялістычная прамысловасьць узяла «на буксір» сельскую гаспадарку. [illegible] і ўмацавалася, пад кіраўніцтвам ленінскай партыі, вытворчая змычка рабочае клясы з асноўнымі масамі вёскі. Серадняк рашуча павярнуў да сацыялізму. Пашырылася і ўмацавалася апора партыі ў вёсцы. Калгасьнік стаў нашай сапраўднай і моцнай апорай.

Калектывізацыя вёскі ідзе небачана бурнымі тэмпамі. У другім годзе пяцігодкі перавыкананы пяцігадовы плян калектывізацыі. Выкананьне гіганцкага пляну калектывізацыі, намечанага на трэці год пяцігодкі, дасьць абсалютную перавагу сацыялістычных элементаў над індывідуальным сэктарам у вёсцы.

У гэтым годзе ў калгасах будзе аб'яднана ня менш 50 процантаў бядняцка-серадняцкіх гаспадарак Савецкага Саюзу, а ў асноўных збожжавых раёнах будзе ў асноўным завершана суцэльная калектывізацыя і ліквідацыя на гэтай аснове апошняй сур'ёзнай капіталістычнай клясы—кулацтва. Гэта значыць, што рабочая кляса, апіраючыся на бедната і калгасьнікаў, у саюзе з серадняком вядзе апошні рашучы бой з рэшткамі капіталізму ў нашай краіне, выкарчоўваючы самыя карэньні капіталізму.

Гэтыя посьпехі дасягнуты нашай партыяй у барацьбе з апартуністамі, якія сказалі ленінскі каапэрацыйны плян, якія змагаюцца супроць пяцігодкі. Гіганцкія посьпехі сацыялістычнай перабудовы вёскі дашчэнту разьбілі надзеі апартуністаў—кулацкай агентуры ў нашых радох—на зрыў каапэрацыйнага пляну Леніна, на зрыў пяцігодкі.

Разграміўшы контр-рэвалюцыйны трацкізм і правы ўхіл, нанёсшы руйнуючы ўдар «правага-леваму» дзвурушніцкаму блёку, няўхільна змагаючыся з прымірэнцтвам да ўхілаў, ленінская партыя дабілася карэннага пералому ў разьвіцьці сельскай гаспадаркі на аснове яе сацыялістычнай рэканструкцыі.

Цяпер кожнаму відаць, што наша партыя мае рацыю, вядучы непрымірымае змаганьне на два фронты, няўхільна, ажыцьцяўляючы ленінскую генэральную лінію. Нядзіва, што былыя лідэры правых ухілістаў вымушаны былі на апошнім аб'яднаным пленуме ЦК і ЦКК прызнаць, што генэральная лінія партыі перамагае і перамагла. Аднак, былыя лідэры правай апазыцыі да гэтага часу не ўсьвядомілі таго, што лінія правага апартунізму, на якую рабілі стаўку кулацка-капіталістычныя элемэнты, шкоднікі і інтэрвэнты, у корані супярэчыць ленінскай лініі партыі. Яны ні ў якой меры не даказалі партыі, што здольны на практыцы праводзіць генэральную лінію і на справе змагацца з апартунізмам.

Рост калгаснага руху, які адбываецца на базе індустрыялізацыі краіны, ставіць на новую глебу пытаньне аб адносінах паміж горадам і вёскай. «Процілегласьць паміж горадам і вёскай будзе разьвівацца паскораным тэмпам»—так гаварыў тав. Сталін год таму назад на канфэрэнцыі аграрнікаў-марксыстаў. «Гэта акалічнасьць мас,—гаварыў тав. Сталін,—вялізарнейшае значэньне для ўсяго нашага будаўніцтва. Яна ператварае псыхалёгію селяніна і паварачвае яго тварам да гораду. Яна стварае глебу для зьнішчэньня процілегласьці паміж горадам і вёскай. Яна стварае глебу для таго, каб лёзунг партыі «тварам да вёскі» папаўняўся лёзунгам сялян-калгасьнікаў «тварам да гораду».

За год, які прайшоў пасьля прамовы тав. Сталіна, мільёны беднякоў і серадзякоў, уступіўшых на шлях калектывізацыі, даказалі на справе ня толькі паварот калгасьніка тварам да гораду, але і тое, што процілегласьць паміж горадам і вёскай на аснове сапраўды ленінскай вытворчай змычкі разьвіваецца сапраўды ўсё больш паскоранымі тэмпамі.

У сацыялістычным будаўніцтве народнай гаспадаркі мы бачым не «апатухаючую крывую» разьвіцьця прамысловасьці, якую прадракалі правыя і «левыя» апартуністы, не дэградацыю сельскай гаспадаркі, а магутны ўздым усёе народнае гаспадаркі, узрастаючы росквіт індустрыялізацыі, узрастаючы росквіт сельскае гаспадаркі на базе яго сацыялістычнай перабудовы. Усё гэта прывяло і вядзе да далейшага росту агульнага матар'яльнага і культурна-бытавога становішча рабочае клясы і працоўных вёскі.

Ідучы па ленінскім шляху, наша партыя дабілася, што справа сацыялізму стала справай мільёнаў, што «цяпер ужо мы не адны, кваліфікаваныя бальшавікі, а з намі сялянне з калгасаў, дзесяткі тысяч сялян—арганізатараў і агітатараў калгаснае справы будуць несьці наперад сьцяг калектывізацыі» (Сталін), змагацца за пабудову сацыялізму ў нашай краіне. Партыя забясьпечыла і арганізавала гіганцкае прасоўваньне наперад па шляху да сацыялізму на аснове магутнага ўздыму працоўнага пачыну і ініцыятывы, на аснове сацыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва, новых, сацыялістычных форм працы, якія ахопліваюць сьледам за рабочай клясай і найшырэйшыя пласты калгасьнікаў. Сустрэчны прамфінплян, «сквозные» брыгады, грамадзкі буксір, што ўдзесяцяраюць сілы і ўзьнімаюць энтузіязм будаўнікоў пяцігодкі, нарадзіліся ў рабочай клясе ў рэзультаце правільнай ленінскай лініі нашай партыі. «Самае вартае ўвагі ў спаборніцтве,—гаварыў т. Сталін,— заключаецца ў тым, што яно робіць карэнны пералом у поглядах людзей на працу, бо яно ператварае працу з ганебнага цяжкага цяжару, якой яна лічылася раней, у справу гонару, у справу славы, у справу гэройства».

Ленін наказваў нашай партыі хаваць і ўмацоўваць дыктатуру пралетарыяту. Выконваючы завет Леніна, наша партыя дабілася таго, што савецкая ўлада зьяўляецца цяпер самай моцнай уладай ва ўсім сьвеце. Партыя паставіла і з посьпехам вырашае задачу карэннай перабудовы работы саветаў на аснове павышэньня іх ролі ў ажыцьцяўленьні ленінскай генэральнай лініі партыі, на аснове выгнаньня з органаў саветаў правых апартуністаў і беспрынцыпных прымірэнцаў, на аснове рашучай барацьбы з апартуністычнай практыкай у рабоце саветаў. Уцягваючы праз саветы, каапэрацыю, калгасы, праз сацыялістычнае спаборніцтва і ўдарніцтва ўсё новыя мільёны працоўных у будаўніцтва сацыялізму, партыя дабіваецца поўнага ажыцьцяўленьня ленінскага завету аб нагалоўным уцягненьні ўсіх працоўных да кіраваньня дзяржавай. Дыктатура пралетарыяту непахісна.

Будуючы сацыялізм у СССР, наша партыя ведае, што пераможнае сацыялістычнае наступленьне па ўсім фронце ня можа ня выклікаць жорсткага супраціўленьня клясавых ворагаў, ажыцьцяўленьня і ўмацненьня дзейнасьці клясава-варожых контр-рэвалюцыйных груповак, якія робяць стаўку на інтэрвэнцыю. Выкрыцьцё раду контр-рэвалюцыйных шкодніцкіх арганізацый яшчэ раз паказала ўсім, што прасоўваньне да сацыялізму без клясавага змаганьня, шляхам «мірнага ўрастаньня кулака ў сацыялізм»—недарэчная і немагчымая справа.

Наша сацыялістычнае будаўніцтва, кожны наш посьпех у ажыцьцяўленьні пяцігодкі наближаюць пагібель капіталізму. Перамога сацыялізму ў індустрыі і гандлёвым звароце, перамога калектывізацыі ў вёсцы—ствараюць умовы для ліквідацыі клясаў у нашай краіне, набліжаюць перамогу сусьветнай пралетарскай рэвалюцыі. Гэта добра бачаць і разумеюць нашы клясавыя ворагі.

«Ня бывала ў гісторыі такіх выпадкаў,—гаворыць тав. Сталін,—каб паміраючая кляса добраахвотна ўходзіла са сцэны. Ня бывала ў гісторыі яшчэ такіх выпадкаў, каб паміраючая буржуазія не скарыстала ўсіх рэштак сваіх сіл для таго, каб адстаяць сваё існаваньне».

Клясавы вораг свае пазыцыі ня хоча здаваць без самага шалёнага супраціўленьня. Недарэчна і глыбока няправільна было-б думаць, што наша далейшае сацыялістычнае наступленьне будзе праходзіць гладка, спакойна і без усякіх труднасьцяй.

Адсюль ясна, што ёсьць толькі адзін сродак для перамаганьня труднасьцяй: арганізаваць сацыялістычнае наступленьне на капіталістычныя элемэнты па ўсім фронце і ізаляваць апартуністычныя элемэнты ў радох партыі. Толькі ідучы па гэтым ленінскім шляху, наша партыя прывядзе рабочую клясу, усю нашу краіну да выкананьня асноўнага завету Леніна аб поўнай пабудове сацыялізму, аб поўнай перамозе сацыялізму.

«Пэрспэктыва рашаючай перамогі ня можа ня выклікаць новага працоўнага ўздыму сярод рабочых і сялян. Але яна ня можа таксама не ўзмацніць шаленасьці і злосьці нашых клясавых ворагаў. Іменна таму так моцна супраціўляюцца рэшткі капіталізму ўнутры Савецкага Саюзу (супраціўленьне кулакоў, шкодніцтва і г. д.). Іменна таму так ліхаманкава рыхтуецца міжнародны капіталізм да ўзброенай інтэрвэнцыі супроць Савецкага Саюзу. У такіх умовах абвастранага клясавага змаганьня патрэбна максымальная мабілізацыя творчых сіл рабочае клясы, калгасьнікаў і ўсіх працоўных на перамаганьне труднасьцяй, якія стаяць на шляху сацыялістычнага будаўніцтва, на шляху ажыцьцяўленьня лёзунгу «Пяцігодка—за чатыры гады». Іменна ў гэтых умовах патрабуецца ад нас максымальная напружанасьць сіл для далейшага разгортваньня індустрыялізацыі краіны і сацыялістычнага будаўніцтва, для ўзмацненьня абароназдольнасьці краіны». (Аб'яднаны пленум ЦК і ЦКК УсеКП(б).

Дасягненьні, з якімі мы ўступілі ў рашаючы трэці год пяцігодкі, высокія заданьні трэцяга году пяцігодкі паказваюць з усёй яснасьцю, што партыя, верная ленінскім заветам, дабілася такога паскарэньня руху наперад да сацыялізму, аб якім раней нельга было і марыць.

У пачатку нэпу Ленін гаварыў: «Злучыцца з сялянскай масай, з радавым працоўным сялянствам і пачаць рухацца наперад нязьмерна, бяз канца больш павольна, чым мы марылі, але так, што сапраўды будзе пасоўвацца ўся маса з намі... Тады паскарэньне гэтага руху ў свой час наступіць такое, аб якім мы зараз і марыць ня можам».

Зараз, да 7-й гадавіны сьмерці Уладзімера Ільліча, мы зьяўляемся сьведкамі такога гіганцкага паскарэньня прасоўваньня да сацыялізму, аб якім мы і марыць не маглі.

Наша задача ў 7-ю гадавіну сьмерці У. І. Леніна яшчэ больш узмацніць тэмпы сацыялістычнага наступленьня, мабілізаваць найшырэйшыя масы працоўных на выкананьне і перавыкананьне пляну трэцяга, рашаючага году пяцігодкі, яшчэ шчыльней згуртавацца вакол ленінскага Цэнтральнага Камітэту.

Наша партыя дабілася гіганцкіх посьпехаў у паскарэньні тэмпаў разгорнутага сацыялістычнага наступленьня на капіталістычныя элементы па ўсім фронце толькі ў рэзультаце непрымірымай барацьбы з контр-рэвалюцыйным трацкізмам, з правым ухілам, як галоўнай небясьпекай на даным этапе, з «левым» апартунізмам і з забяганьнем наперад, прымірэнцкімі адносінамі да ўхілаў, з беспрынцыпным двурушніцтвам. Партыя надалей з ленінскай бязьлітаснасьцю будзе змагацца супроць усіх і ўсякіх спроб пахіснуць сталёвае адзінства сваіх радоў. Партыя і надалей з ленінскай бязьлітаснасьцю будзе выкрываць і перамагаць найменшае адхіленьне ад генэральнай лініі. Ажыцьцяўляючы ленінскія заветы, наша партыя цьвёрда ведае:

«Калі хочам перамагчы, мы павінны надалей трымаць сьцяг Леніна высока, ахоўваючы яго чыстату і незаплямленасьць».

Вышэй сьцяг ленінскага калгаснага прыліву

Арганізацыяй новых калгасаў, умацаваньнем і пашырэньнем старых — адзначаюць ленінскія дні бядняцка-серадняцкія масы БССР

Селянін-бядняк Яўсей Бандарэнка піша заяву аб уступленьні ў калгас «Чырвоны Араты» (Карапінскі раён).

Падваеньнем тэмпаў калектывізацыі адказваюць на ленінскі заклік Астрашыцка-Гарадзецкі, Койданаўскі і Лоеўскі раёны

Бядняцка-серадняцкія масы БССР шырока адгукнуліся на адозву перадавікоў калгаснай будоўлі—усебеларускага зьлёту «25-тысячнікаў» аб арганізацыі **ЛЕНІНСКАГА** калгаснага закліку.

Толькі за адну першую дэкаду студзеня ў калгасы БССР уступіла звыш 2.000 бядняцка-серадняцкіх гаспадарак. Ленінскі заклік даў новы штуршок да ўзмацненьня тэмпаў калектывізацыі.

Кастрычніцкі пленум ЦК КП(б)Б і 3-я сэсія ЦВК БССР вызначылі шляхі далейшай калектывізацыі Савецкай Беларусі ў трэцім годзе пяцігодкі. К канцу 1931 г. 45 проц. бядняцка-серадняцкіх гаспадарак БССР пяройдуць на шлях калгаснага будаўніцтва.

На сёньняшні дзень рад раёнаў ужо перавыканаў тэмпы калектывізацыі, вызначаныя партыяй. **Так, у Астрашыцка-Гарадзецкім раёне на 20 студзеня ўжо калектывізавана 40 проц. гаспадарак. 2.000 бядняцка-серадняцкіх двароў калектыўна вядуць змаганьне за посьпех другой калгаснай вясны.**

Ленінскі заклік даў новую хвалю прыліву ў калгасы **Койданаўскага раёну. 30 проц. гаспадарак Койданаўшчыны** ўступілі на шлях сацыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі. Такіх посьпехаў раён дабіўся за кароткі тэрмін. У пачатку ўдарнага кварталу ў Койданаўскім раёне было калектывізавана толькі 12,4 проц. гаспадарак. Не адстае і Лоеўскі раён, які раней быў адным з апошніх па тэмпах калектывізацыі. Зараз у раёне ўжо калектывізавана 2[illegible],6 проц. гаспадарак.

Словы т. Сталіна аб тым, што сяляно вылучаць са сваіх асяродзішча дзесяткі тысяч добрых арганізатараў і агітатараў калгаснай справы, бліскуча сьцьвярджаюцца калгаснай практыкай апошніх дзён. Бядняцка-серадняцкі актыў вёскі сам стварае ініцыятыўныя групы—ядро будучых калгасаў. Сотні новых калгасаў за апошні час арганізаваліся з ініцыятыўных груп. Гэта гаворыць аб узрастаючай актыўнасьці бядняцка-серадняцкіх мас вёскі.

Перакідваньне 500 ленінных старых калгасьнікаў у новаарганізаваныя калгасы замацуе іх арганізацыйна і забясьпечыць перадачу ім вопыту арганізацыі калгаснай працы і калгаснага вытворства.

Узмацненьне тэмпаў калектывізацыі, разгартваньне бальшавіцкай падрыхтоўкі да другой калгаснай вясны, бязумоўна, выкліча ўзмацненьне супраціўленьня капіталістычных элементаў вёскі і абвастрэньне клясавай барацьбы. Партыйныя арганізацыі на месцах, масы калгасьнікаў, беднякоў і серадпякоў павінны пільна сачыць за манэўрамі клясавага ворага.

Зруйнаваць супраціўленьне клясавага ворага, яшчэ бязьлітасьней ударыць па кулаку, весьці няўхільнае разгорнутае наступленьне на капіталістычныя элементы—вось задача партарганізацый.

У радзе месц мы маем права-апартуністычную недаацэнку, бязьдзейнасьць у арганізацыі новага калгаснага прыліву.

З апартуністычнай стаўкай на самацёк трэба весьці бязьлітасную барацьбу.

Выкрываць правых і «левых» апартуністаў —агентуру клясавага ворага ў партыі!

Першыя весткі аб ленінскім закліку ў калгасы, якія мы сёньня друкуем, сьведчаць аб правільнасьці лініі партыі ў галіне калектывізацыі, аб жыцьцёвасьці вызначаных партыяй далейшых шляхоў калгаснага будаўніцтва.

У ленінскія дні— вышэй сьцяг барацьбы за канчатковую перабудову сельскае гаспадаркі БССР на сацыялістычных пачатках. Вышэй сьцяг новага калгаснага прыліву!

Бядначка Барачэўская Кгаўдзія падала заяву аб уступленьні ў камуну «Праца» (Карапінскі раён).

Па шляху сацыялістычнай рэканструкцыі

КОЙДАНАВА (Па тэлефону). Бядняцка-серадняцкія масы раёну рашуча павярнулі на шлях сацыялістычнай рэканструкцыі сельскае гаспадаркі. За апошні час—пры перавыбарах саветаў падрыхтоўцы да ленінскіх дзён—у калгасы Койданаўскага раёну ўступіла каля 800 бядняцка-серадняцкіх гаспадарак. Арганізавана звыш 30 новых калгасаў.

На 20 студзеня ў раёне калектывізавана 30 проц. усіх гаспадарак.

1.700 гаспадарак павярнулі на сацыялістычны шлях

3-ЦІ РАЁННЫ ЗЬЕЗД САВЕТАЎ **ЛОЕЎШЧЫНЫ** ШЛЕ ГАРАЧАЕ ПРЫВІТАНЬНЕ ВЕРНАМУ ВАРТАЎНІКУ І ПРАВАДНІКУ ГЕНЭРАЛЬНАЙ ЛІНІІ ПАРТЫІ—ЦО КП(б)Б—«ЗЬВЯЗЬДЗЕ».

ЗЬЕЗД КАНСТАТУЕ, ШТО ПАД КІРАЎНІЦТВАМ КП(б)Б І ЯЕ ЦО—«ЗЬВЯЗДЫ»—ЛОЕЎСКІ РАЁН, РАШУЧА ПРАВОДЗЯЧЫ КЛЯСАВУЮ БАРАЦЬБУ, ДАБІЎСЯ ЗНАЧНЫХ ПЕРАМОГ У ГАЛІНЕ КАЛЕКТЫВІЗАЦЫІ.

1.702 БЯДНЯЦКА-СЕРАДНЯЦКІЯ ГАСПАДАРКІ ЎСТУПІЛІ Ў КАЛГАСЫ, ШТО СКЛАДАЕ 22,6% УСІХ ГАСПАДАРАК РАЁНУ.

ДА 2-ГА ЗЬЕЗДУ САВЕТАЎ У РАЁНЕ БЫЛО КАЛЕКТЫВІЗАВАНА ЎСЯГО ТОЛЬКІ 0,3% ГАСПАДАРАК.

ЗЬЕЗД ЗАПЭЎНЯЕ, ШТО ЎЗЯТЫЯ ТЭМПЫ ПАДРЫХТОЎКІ ДА ДРУГОЙ БАЛЬШАВІЦКАЙ СЯЎБЫ ПОЎНАСЬЦЮ ЗАБЯСЬПЕЧАЦЬ ВЫКАНАНЬНЕ НА РАЁНЕ ЎСІХ ПЛЯНАВЫХ ЗАДАНЬНЯЎ ТРЭЦЯГА РАШАЮЧАГА ГОДУ ПЯЦІГОДКІ.

АДГУКНУЛІСЯ на ленінскі заклік

ЧЫРВОНАЯ СЛАБАДА (ПА ТЭЛЕГРАФУ). БЕДНЯКІ І СЕРАДНЯКІ **ЧЫРВОНА-СЛАБОДЗКАГА** РАЁНУ АДГУКНУЛІСЯ НА ЛЕНІНСКІ ЗАКЛІК У КАЛГАСЫ.

ЗА АПОШНІЯ ДВА ДНІ Ў РАЁНЕ ДЗЕЙНАСЬЦІ **МТС** У КАЛГАСЫ ЎСТУПІЛА 40 БЯДНЯЦКА-СЕРАДНЯЦКІХ ГАСПАДАРАК.

ПРЫЁМ ЗАЯЎ АБ УСТУПЛЕНЬНІ Ў КАЛГАСЫ ПРАЦЯГВАЕЦЦА.

ПА ЗАВЕТУ ІЛЬІЧА

ПУХАВІЧЫ (Па тэлефону). **17 студзеня ў в. Кляднае на сходзе беднякоў і серадніякоў быў заслухан даклад аб гадавіне сьмерці У. І. Леніна і аб сацыялістычным будаўніцтве краіны.**

У адказ на ленінскі заклік усебеларускага зьлёту „25-тысячнікаў" сход пастанавіў арганізаваць калгас, у які тут-жа ўступіла 28 гаспадарак.

У Новасёлкаўскім сельсавеце, у в. Бірава-Слабада у адказ на ленінскі заклік таксама арганізаваўся калгас, у які ўступіла 37 гаспадарак.

Два новыя калгасы

СЬМІЛАВІЧЫ. (Па тэлефону). У сувязі з ленінскімі днямі ў раёне назіраецца новы прыліў у калгасы. За апошнія дні арганізаваны два калгасы ў в.в. ГАРЭВІЧЫ і ГОРЫЎКА. У радзе сельсаветаў арганізуюцца ініцыятыўныя групы.

У рады партыі

ЧЭРВЕНЬ. У большасьці калгасаў назіраецца вялікі ўздым актыўнасьці калгасьнікаў па выкананьні бягучых гаспадарча-палітычных кампаній. Калгасьнікі ў адзнаку сваёй адданасьці бальшавіцкай партыі і поўнай згоды з генэральнай лініяй дзесяткамі ўступаюць у партыю.

У калгасе «Перадавік» 12 беднякоў, батракоў і серадпякоў—калгасьнікаў падалі калектыўную заяву аб уступленьні ў КП(б)Б.

40 проц. гаспадарак уступіла ў калгасы

Астрашыцкі Гарадок (Па тэлефону). Ленінскі заклік даў новы прыліў бядняцка-серадняцкіх гаспадарак у калгасы Астрашыцка-Гарадзецкага раёну.

На 20 студзеня ў раёне ўжо арганізавалася 6[illegible] калгасы, якія аб'ядноўваюць 2.0[illegible] бядняцка-серадняцкіх гаспадарак. Раён калектывізаван на 40 [illegible].

Зараз у калгасах раёну гарнулася ўдарная падрыхтоўка да сяўбы—па абмалоце збожжа і ссыпцы насенных фондаў.

Учора скончылася работа усебеларускай нарады рэдактароў газэт

Учора ўвечары закончыла сваю работу скліканая культпропам ЦК КП(б)Б усебеларуская нарада рэдактароў газэт.

Надзвычайна актыўна прайшло абгаварэньне дакладу аб падрыхтоўцы да ўсесаюзнай нарады па пытаньнях рабсельковаўскага руху і аб задачах газэты «Рабселькор».

У спрэчках выказаліся т. т.: ГЕРШМАН (Шклоў), ФІШБЭЙН (Рэчыца), АДАМСОН (Бабруйск), ТАБАЙНІК (Ворша), ВАКСМАН (Вушачы), БАРУНОЎ (Віцебск), СЕМЯНКОЎ (Крычаў), ЛЕБЕДЗЕЎ (Полацак), ДАВІДОВІЧ (Гомель), ФАЛКІН (Быхаў), ХАЦКЕВІЧ (Жыткавічы), БУТЭЛІН (Плешчаніцы) і іншыя.

Па паведамленьні т. ВІТЛІНА аб распрацаваным сэктарам друку культпропу ЦК КП(б)Б пытаньні аб спэцыялізацыі раённых газэт у суадпаведнасьці з эканамічнымі асаблівасьцямі раёнаў нарада прыняла пастанову, ухваляючую гэта мерапрыемства.

З дакладам на тэму «Пытаньні абароназдольнасьці краіны і задачы друку» выступіў т. ВАСЬКОВІЧ.

Нарадаю прыняты рэзалюцыі па пытаньнях: «Задачы друку ў падрыхтоўцы да вясеньняй пасеўнай кампаніі», «Міжнароднае становішча і задачы друку», «Аб падрыхтоўцы да ўсесаюзнай нарады па пытаньнях рабселькораўскага руху», «Прызыў ударнікаў у літаратуры і задачы газэт» і «Пытаньні абароназдольнасьці краіны і задачы друку».

Абвяшчаючы нараду закрытай, т. КУРЦІК у сваім слове падкрэсьліў, што вялізарныя задачы, якія партыя ўскладае на друк, газэты змогуць з посьпехам выканаць толькі пры ўмове [illegible] пераходу газэт на апаратыўныя, гібкія формы работы, што павінна быць злучана з практычным ажыцьцяўленьнем лёзунгу: «кожны рабселькор — ударнік, кожны ўдарнік — рабселькор», толькі пры ўмове далейшай, самай непрымірымай і паслядоўнай барацьбы на два фронты, за генэральную лінію партыі.

**

Пасьля нарады адбылася сутарка рэдактароў газэт з прадстаўнікамі камітэту па справах друку пры СНК БССР і Беларускай акругі паштовай сувязі па пытаньнях, зьвязаных з работаю раённых партыйна-савецкіх га-

Барацьба за ленінскую пуцёўку

I.

Нашы машыны нараджаюць бэтон,
Выпуск мяшалак — падвоім, патроім.
Каб дзесяткамі тысяч тон
Замуравaліся Магнітастрої.
... Нас чакаюць Загэсы, Кузбасы.
Эй, «Пралетары»!
Яшчэ націснем
Хай па Саюзе раскаціцца басам
«Даём».

Так адказала «Чырвоная ватранка» — шматтыражка заводу «Пралетары» — на

Камсамолец Рабіновіч—вынаходца

ленінскую пуцёўку партыі: **«Дагнаць і перагнаць».**

Гэтыя словы адліваліся ў ліцейнай у стройную армію новых лябёдак, растворамяшалак, дэталяй. Гэтыя словы чаканіліся ў кацельнай, на вялізных гулкіх катлох для харкаўскага трактарнага заводу. Гэтыя словы старанна, беражліва вытачвалі токары з мэханічнага. І жар ваграпкі пераплаўляў волю прагульшчыкаў і рвачоў.

Але... у тыя дні першага году пяцігодкі стырно кіраўніцтва трымалі Альфэровічы, Касавыя, Зубаравы. Ленінская пуцёўка трапіла ў рукі апартуністаў. Яны ўпарта валаклі свой «мандат на спакойнасьць» у рабочыя цэхі «Пралетара». У рабочай арытмэтыцы «5 за 4» упарта стараліся выправіць «фантастычную лічбу» 4 — на 6, 7.

Так пачалася барацьба за ленінскую пуцёўку.

**

Першую партыю растворамяшалак, якія да 1928 году прывозіліся ў СССР з-за мяжы, завод атрымаў у сьнежні першага году пяцігодкі. Гэта быў першы заказ на 100 штук. Гэта быў першы заказ на першыя савецкія растворамяшалкі. І ў першыя-ж дні гэты заказ выклікаў у галавах кіраўніцтва заводу паніку.

— Няма асартыменту матар'ялаў. Завод не прыстасаваны да стандартнай вытворчасьці. Ці справімся?

Ім ня было справы да таго, што будучыня капітальнае будаўніцтва СССР [illegible] мела прарывы з-за адсутнасьці [illegible] растворамяшалак. Ім ня было справы [illegible], што пляны будаўніцтва [illegible] на аснове наяўнасьці гэтых машын, механізуючых будаўнічыя работы. І яны марудзілі. Марудзілі, хаця ў рэзалюцыях клаліся генэральнай лініі партыі, а

па справе ня ўжывалі ніякіх крокаў, каб забясьпечыць тэмпы. Замест арганізацыі барацьбы за плян — была надзея на самацёк; замест барацьбы за працоўную дысцыпліну — расхлябанасьць; замест кіраўніцтва сацыялістычным спаборніцтвам — хвасьціэм. Такі «сустрэчны прамфінплян» прадставілі апартуністы — дырэктар заводу Альфэровіч, па згодзе сакратара бюро партыкалектыву Касавога З. — насустрач імклівай хвалі рабочага энтузіязму. У выніку першая партыя растворамяшалак, якую завод павінен быў даць дзяржаве ў сакавіку, — яшчэ і ў красавіку ляжала на заводзкім двары, у цэхах неаформленай чыгуннай грудай. **Партыйная маса заводу, наперакор апартуністам, ныцікам, сваячасова мабілізавала заводзкую грамадзкасьць.** 36 партыйцаў і камсамольцаў склалі брыгаду па ліквідацыі прарыву. Брыгада давала ад 18 да 24 машын, зборка ў першыя месяцы каштавала 225 руб. Са спазьненьнем, але заказ быў выканан.

«Сустрэчны прамфінплян» апартуністаў асабліва яскрава адбіўся на становішчы арматурнага цэху. Спасыланьне на будаўніцтва новага маскоўскага арматурнага заводу, які тэхнічна ўдасканалены лепш «Пралетара», перадавіца ў «Праўдзе» аб недахвапе каляровых мэталяў, зношанасьць машын і варштатаў арматурнага, — вось «довады» апартуністаў на тое, што «арматурны ня мае права на існаваньне». «Сустрэчны»-апартуністычны даў рэзультат: запасы медзі вычэрпваліся, аб новых не клапаціліся. З катастрафічнай хуткасьцю ляцелі ўніз вынікавыя лічбы. У габінэтах-жа была спакойнасьць.

— Белшайгандаль — настаўшчык медзі для нас. Мы самастойна медзі загатаўляць ня маем права, — гаварыў Альфэровіч. А старшыня заўкому, Зубараў, яшчэ мацней падкручваў шрубы апартуністычных довадаў дырэктара.

— Трэба быць дальназоркім. Рана ці позна, а арматурны праваліцца. Трэба зараз-жа рыхтавацца да пераходу на якую-небудзь іншую масавую работу, бо інакш прыйдзецца выкінуць 250 рабочых.

У выніку? У арматурным цэху ўсе варштаты сталі няпрыгоднымі. Крывая прастояў узьнімалася вышэй і вышэй. Тое-ж самае было ў мэханічным, такарным. На лічбе 387 прагульных чалавека-дзён стабілізаваўся трэці і чацьвёрты кварталы першага году пяцігодкі.

Мёртвыя тысячы, вялікія могілкі каштоўных машын уяўляў сабой заводзкі двор «Пралетара». Бяз руху стаяў паўтара года новы пад'ёмнік, які каштаваў дзяржаве 2.000 руб. Бяз руху стаялі замежныя варштаты, фармовачная машына для шківоў. На складах ляжаў двухгадовы запас заклёпак, балтоў, арматуры, старыя мадэлі.

Ваграпцы медна-ліцейнага не хапала медзі. Думка рабочых доўга працавала над тым, каб сулавіць медныя апілкі з пыласосу, каб не засыпаць каштоўным матар'ялам «кагальную канаву». Ліцейшчык Сярожанка ўнёс каштоўнейшую прапанову «адвесьці трубу ад пыласосу, наставіць скрынку з пераход-

нымі шчылінамі — каб зліваць мядзяны пыл».

Але прапанова Сярожанкі праляжала ў стале заводакіраўніцтва паўтара года. Замест эканоміі медзі хтосьці даў загад ліць таблічкі для 12-ці растворамяшалак замест жалеза... медзьдзю.

Мёртвымі тысячамі валяліся ў сталох дырэктара, у партфэлі заўкому сотні рабочых рацыяналізатарскіх прапаноў.

Кіраўнікі, адступаючы ў пазіцы, аб'ектыўна пелі ў той тым спэкулянтам на труднасьцях, якія перажывала краіна.

Праз няпрыкметныя шчыліны і дзіркі пралазіў клясавы вораг у цэхі, заваёўваў пазыцыі сярод адсталых рабочых. Ленінская пуцёўка выпала з рук партыйнага кіраўніцтва заводу. Замест яе ў кішэні ляжаў мандат спакойнасьці: «няма чаго сьпяшацца. Авось выедзем. А тое, што ВСНГБ даў 40 тысяч на пашырэньне заводу? Няхай паляжаць».

Ударная брыгада па зборы растворамяшалак — кандыдат на атрыманьне ордэну Чырвонага сьцягу

II.

Сілу нашу ў баёх мы хочам даказаць
І на ныцікаў крык гістэрычны
Мы адкажам дзесяткамі тысяч спраў
Чуеш, чуеш. Маторы пабедна гудзяць.
За кацельным ідзе мэханічны...
(«Чырвоная Ваграпка»).

Людзі думалі пра два розныя напрамкі. Адны — аб адступленьні. Другія — аб абавязковай перамозе. І людзі перамогі — сапраўдныя ленінцы — павярнулі армію рашуча і хутка на ліквідацыю прарываў. «Сустрэчнаму пляну» апартуністычнага кіраўніцтва рабочыя супрацьставілі ўмовы сацыялістычнага спаборніцтва. **Першымі выступілі ў бой лепшыя фармоўшчыкі медна-ліцейнага цэху.**

— Мы на працягу 5-6 год ня мелі ніводнага прагулу, спазьненьня. Мы на справе хочам біцца за выкананьне пяцігодкі за чатыры гады: павышаем нормы выпрацоўкі на 6 проц. зьніжаем сабекошт. Мы настанавілі працаваць ня 8 гадзін, а 180 мінут у дзень.

За фармоўшчыкамі выступілі арма-

турнічыкі, чыгуна-ліцейшчыкі, токары. Але на першых-жа подступах рашаючага бою на гарачы энтузіязм рабочых — адміністрацыя, асобныя спэцыялісты, правыя апартуністы вылілі цэлы цэбар халоднага недавер'я, агіднейшага роўнадушша. Адміністрацыя парушыла ўзятыя абавязкі па сацыялістычных умовах. Замест кіраўніцтва спаборніцтвам, трохкутнік доўга спрачаўся аб тым, хто-ж павінен кіраваць гэтай справай?

Брыгада змагалася з агентурай чужой клясы. Тыя, хто заставаўся ў старым веку, — не маглі дараваць ударнікам іх крокаў у будучыню. Вой пачаўся навакол невялічкай кучкі брыгадзіраў.

— Пабачым! — шыпелі прагульшчыкі, рвачы.

— Вы зьнізілі — вы і павысіце! — крычаў Кавалёў, п'яніца і рвач, абвясьціўшы «італьянку».

— «Хочаш якасьці — давай грошы».

— быў лёзунг рвачоў з абрубачнага цэху.

Ударнікі, на чале з камуністамі грудзямі націснулі на прагулы. Узялі за горла брак. **Самі сталі праводзіць рацыяналізатарскія мерапрыемствы.** У такарцым хутка рэалізавалі рабочую думку аб спрашчэньні ў апрацоўцы некаторых дэталяй, што зэканоміла час, зьменшыла расцэнкі на 50 проц. пры захаваньні ранейшай зарплаты. Чыгуна-ліцейны замест 107 кілёграм выпусьціў 150 кілёграм ліцьця. Кожны мэдналіцейшчык замест 18 апок даў 20.

Але апартуністычнае кіраўніцтва, якое ігнаравала рацыяналізатарскія мерапрыемствы, ініцыятыву рабочых, плянавасьць, давяло завод да катастрафічнага становішча. **За першы квартал другога году пяцігодкі завод выканаў праграму ўсяго на 87,2 проц.**

Армія ўдарнікаў часова адступала, каб перастроіцца, каб зьмяніць камандзіраў і рынуцца зноў у рашучы бязьлітасны бой.

III.

«Устанем за сустрэчны стойка,
Хопіць пляны кляксіць чарніламі,
Пляны намецім
набойкай,
кувалдай,
разцом,
зубілам.
(«Чырвоная Ваграпка»).

У кожнай ваграпцы ёсьць свой шлак. Частка пераплаўляецца, частка выкідваецца. Гэта зусім натуральна ў нашу эпоху жорсткіх клясавых сутычак. І толькі тады, калі ваграншчык сваячасова ачысьціць ваграпку ад шлаку, ваграпка дае тэмпы. І толькі тады, калі апартуністычнае кіраўніцтва заводу было выкінута, як шлак,—партыйны калектыў заводу па-бальшавіцку зрушыў масы рабочых на ліквідацыю прарыву, на барацьбу за сацыялістычныя тэмпы.

Рашучае змаганьне з апартуністычнымі настроямі, арганізаваная барацьба за плян, за працоўную дысцыпліну, узмацненьне і ўкараненьне новых вышэйшых форм сацыялістычнага спаборніцтва — забясьпечылі пералом.

Ужо другі квартал дае 102,5 проц. выкананьня праграмы. Гэта — не пакрывае прарываў першага кварталу. Трэці квартал, з прычыны няправільнага разьмеркаваньня адпускоў (50 проц. адпускоў прыпадае на трэці квартал), таксама не пакрывае прарыву. За 9 месяцаў праграма была выканана на 6,3 проц.

І толькі пачынаючы з ліпеня наступіў круты пералом.

104,6 проц. за ліпень, 122,1 проц. за жнівень і 137,5 проц. за 27 дзён верасьня, — вось лічбы, якія апавядаюць аб сацыялістычным спаборніцтве, ударнасьці тэмпаў, аб новым сацыялістычным разуменьні працы. Новай хваляй сустрэчных прамфінплянаў унесьлі папраўкі ў пяцігодку рабочыя заводу «Пралетары».

— 1.080 растворамяшалак, 480 лябёдак, 6.500 канданасаваных гаршкоў, 300 тыс. арматуры, 6 катлоў. Усяго на 5.300 тыс. рублёў.

Дзьве дэкады верасьня, кастрычніцкія двухтыднёвыя заданьні былі выкананы на 99,6 проц. На 20 верасьня выканалі і перавыканалі заданьне: кацельны — 110,4 проц., мэханічны — 110,3 проц., чыгуна-ліцейны — 104,8 проц. Гэтыя перадавікі павялічылі сустрэчны. **Стварылі дадатковы графік сустрэчнаму.** «Скразная» на растворамяшалках, «скразная» на лябёдках кінулі лічбы:

— Замест 90 — 100 растворамяшалак.

— Замест 40 — 48 лябёдак.

«Скразная» па растворамяшалках з 28 па 30 верасьня абвясьціла вытворчыя манэўры па выкананьні дадатковых лічбаў сустрэчнага. «Скразная» лябёдак абвясьціла контр-атаку. **Халфін, Курас, Лапіцкі, Шчарбакоў (чыугна-ліцейны), Васільлеў, Дубаў, Папоў (арматурны), Васілька, Эстрын (кавальскі), Затлоў, Палецкіс, Стальмах, Карасін, Мароз, Сіратовіч, Хількевіч, Баранаў, Нікіцін** — вось лепшыя героі, якія рабілі тыя-ж цуды на фронце будаўніцтва, якія калісьці на ваенным фронце рабілі героі чырвонагвардзейцы. Першая ў БССР «скразная» па растворамяшалках — каля 300 чалавек — занесена на чырвоную дошку, кандыдат на атрыманьне ордэна Чырвонага сьцягу. У адказ шкоднікам [illegible] мэдна-ліцейны абвясьціў [illegible] дэкаду на складаньне сустрэчнага на 1931 год.

Новая хваля рабочага энтузіязму паракульвала надзеі апартуністаў. Настроі «дай [illegible] — дам прадукцыю» зьнікалі. Праз [illegible] апартуністы сьціхлі. Пакаяўся — [illegible] зьмуць масы ў штыхі. Сустрэчны [illegible] прыліў у партыю. Калектыўныя заявы [illegible] ў партыю старых рабочых чыгуна-ліцейнага, рабочых токараў былі пададзены ў бюро партыйнага калектыву. Рабочыя мэдналіцейшчыкі першымі закантрактавалі сябе на заводзе да канца пяцігодкі. За імі наследавалі ўдарнікі «скразной» па растворамяшалках. **65% беспартыйных рабочых заключылі ўмову на сацыялістычную кантрактацыю.** З часу зьняцьця апартуністычнага кіраўніцтва партыйная арганізацыя заводу вырасла на 65 новых камуністаў.

Гэта было забясьпечана бальшавіцкай лініяй новага кіраўніцтва заводу.

IV.

«Мы адкрываем сьмела дзьверы
У якія ўсё новых пяцігодак».
(«Чырв. ваграпка»)

Трэці год, узьняты на плячох клясы, будуючай сацыялізм. Мільёны рук, галоў, воль прымаюць удзел у вялікім будаўніцтве. Вось яны — токары, ліцейшчыкі, кацельшчыкі, кавалі. Кожны мае свой твар, кожны пераматае труднасьці. Кожны складае рацмінімум. Людзі дзеяньня і тэмпаў, у якіх кожны дзень — дзень баявой пяцігодкі.

Рабочы Лейкінд вынайшоў новае ўдасканаленьне ў барабане, які ачышчае дэталі машын ад пяску. Выкінуў дапаможную вось, даў шасьцярэначную перадачу. **Барабан патроіў прадукцыйнасьць працы.**

«Скразная» па зборцы растворамяшалак, кандыдат на ордэн працоўнага сьцягу, унесла плянавасьць у працу цэхаў, сваячасова выпраўляе прарывы. Яе кіраўнік, **Касавой Міша** — адзін з лепшых барацьбітоў за пяцігодку. Яго брат — Касавой Залман, апартуніст, зьняты з пасады сакратара бюро партыкалектыву заводу, атрымаўшы суровую вымову з папярэджаньнем, — атрымаў таксама рашучы адпор з боку свайго брата. «Ты агент клясавага ворага. Ты ставіш рагаткі ў нашу работу па будаўніцтве», — так заявіў на агульным сходзе мэханічнага цэху кіраўнік «скразной»-ударнай заводу «Пралетары» Касавой М.

Камсамольская брыгада фрэзэроўшчыкаў ліквідавала няпарадзіла вялікую паломку фрэзэрнага 37 — гегемона варштатаў у мэханічным, калі ў электрычны матор была засыпана апуча шкоднікамі, якія пралезьлі ў цэх у абедзенны перапынак.

Рабочы Калашнікаў вынайшоў рацыянальную апрацоўку шпонак у фрэзэрным. Ажыцьцёўлена зараз [illegible] вынаходніцтва **камсамольца Рабіновіча** аб замене ланцуговай перадачы растворамяшалак шасьцярэпачнай, аб скарачэньні вышыні машыны на 150 міліметраў. **Праект Рабіновіча даў 100 тысяч руб. эканоміі ў год.**

А колькі такіх талентаў арганізатараў-энтузіястаў вывешана на чырвонай дошцы цэхаў, прэміявана, паслана вучыцца, колькі лепшых рабочых з заводу «Пралетары» вылучана на адказнейшыя пасты сацыялістычнага будаўніцтва? Угледзьцеся ў іх паасобныя твары, — вы пазнаеце кацельшчыка, токара, ліцейшчыка. Але крокі паасобных людзей зьліваюцца ў крокі цэлых цэхаў, заводаў. Паасобныя твары зьнікалі. Мы бачым твар клясы — гэта пралетарыят, які заваюе сьвет.

**

З чым мы прыйшлі ў трэці рашаючы год пяцігодкі. З чым прыйшлі да ленінскіх дзён? З вялікімі посьпехамі сацыялістычнага будаўніцтва, з вялізарнейшым размахам сацыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцкага руху. Ударнікі-бальшавікі, рабочыя моцна трымаюць ленінскую пуцёўку. З гэтай пуцёўкай завод «Пралетары» ўступіў на «трэцюю лінію акопаў».

Кантрольныя лічбы на 1931 год вызначаны для заводу ў 4.[illegible]00 тыс. рублёў. «Сустрэчны» рабочы павялічыў гэту лічбу да 6.843 тыс. руб. Кантрольныя лічбы па зьніжэньні сабекошту вызначаны ў 14,2 проц. «Сустрэчны» павялічыў да 15,2 проц. Гадавое заданьне па ўзьняцьці вытворчасьці — 51,3 проц. «сустрэчны» павялічыў да 66,1 проц. Яшчэ і яшчэ ў жорсткіх сутычках з клясавым ворагам, з рашучай непрымірымасьцю да ўсякіх ухілаў ад генэральнага шляху партыі, завод пакажа сваю адданасьць справе ленінізму.

У ленінскія дні завод даў новае папаўненьне бальшавіцкай партыі. 48 лепшых кадравых рабочых, з 10 — 40-гадовым вытворчым стажам, уступілі ў партыю Леніна.

— Ленінскія заветы мы выконваем на практычнай рабоце ў баёх за сацыялістычную пяцігодку. Ленінская пуцёўка — у надзейных руках.

А. СУЧКОВА.
А. МАНЬКОЎ.

Тав. Рабкін, токар, вылучэнец, зараз намесьнік дырэктара заводу «Пралетары»

СУПРОЦЬ

катаваньняў рэвалюцыйных рабочых і сялян Зах. Украіны і Зах. Беларусі разьюшанай паліцэйшчынай польскага фашызму

Пралетарыят БССР узьнімае рашучы голас пратэсту

Мы, рабочыя, служачыя і тэхпэрсанал Менскага будаўнічага трэсту, пабудовы Дзяржбібліятэкі, Белдартрансу, аўтаматычнай тэлефоннай станцыі, цэнтральнай базы, кахляна-бэтоннага заводу, заслухаўшы інфармацыю аб тых зьдзеках і катаваньнях, якія ўчыняюцца над рэвалюцыйнымі рабочымі і сялянамі акупаваных фашысцкай Польшчай Заходняй Украіны і Заходняй Беларусі, заяўляем свой рашучы пратэст.

Крывавая фашысцкая ўлада хістаецца пад ударамі эканамічнага і палітычнага крызісу. Каб выйсьці з гэтага безвыходнага становішча, польскі фашызм у саюзе з іншымі імпэрыялістычнымі драпежнікамі, шалёна рыхтуе інтэрвэнцыю супроць СССР.

Дзікі, нябывалы тэрор, які бушуе па Заходняй Украіне і Зах. Беларусі, спроба задушэньня рэвалюцыйна-вызваленчага руху працоўных мас — зьяўляюцца яскравай ілюстрацыяй гэтай ваеннай падрыхтоўкі. Гэтым самым польскі фашызм хоча падрыхтаваць у будучай вайне спакойны тыл.

У адказ крывавым фашысцкім катам, мы, рабочыя і служачыя, пад кіраўніцтвам ленінскай партыі, аддамо ўсе свае сілы на сацыялістычную перабудову народнае гаспадаркі, на выкананьне пяцігодкі за чатыры гады.

Заяўляючы рашучы пратэст супроць зьвярэўных, адчуваючых сваё безгалоўе фашысцкіх катаў, — пасылаем свае гарачае рэвалюцыйнае прывітаньне барацьбітом Заходняй Украіны і Зах. Беларусі, якія пад баявым кіраўніцтвам камуністычнае партыі Польшчы змагаюцца за зьвяржэньне фашысцкай дыктатуры, за ўстанаўленьне ўлады саветаў.

Няхай жыве сусьветны Кастрычнік!

Няхай жыве камуністычная партыя Польшчы!

**

Агульна-гарадзкі сход актыву МОПР'у гор. Менску выказвае свае абурэньне і пратэст супроць бесчалавечных катаваньняў, забойстваў і крывавага тэрору польскай фашысцкай дыктатуры ў Заходняй Украіне і Заходняй Беларусі над працоўнымі масамі, якія змагаюцца за свае правы.

У той час, як працоўныя БССР і УССР, пад кіраўніцтвам партыі Леніна, нябачанымі ў гісторыі тэмпамі будуюць сацыялізм, — **у Заходняй Беларусі і Заходняй Украіне праводзіцца палітыка разьюшанага азьвярэлага тэрору і зьдзекаў польскага фашызму над працоўнымі масамі.** Зьверскімі забойствамі, тэрорам, гвалтамі і зьдзекамі над лепшымі братамі — прадстаўнікамі рабочых і сялянскіх мас, польскі фашызм ачышчае тыл для ўзброенай інтэрвэнцыі супроць Савецкага Саюзу.

Менскі гарадзкі МОПР'аўскі актыў заклікае ўсіх мопраўцаў, усіх рабочых і працоўнае сялянства гораду і суседніх вёсак, калгасаў і саўгасаў узьняць свой голас пратэсту супроць крывавай оргіі польскага фашызму.

Прэч фашызм! Прэч катаў і забойцаў рабочых і працоўных сялян Заходняй Украіны і Заходняй Беларусі!

У адказ на забойствы, на белы тэрор пілсудчыны выканаем наш доўг салідарнасьці перад ахвярамі фашызму — выканаем і перавыканаем нашу дапамогу па кампаніі зімовай дапамогі палітвязьням.

Уключымся ва Ўсесаюзную эстафэту на дапамогу узмацненьню работы ў ячэйках МОПР'у.

Няхай жыве МОПР — верны дапаможнік барацьбітом рэвалюцыі!

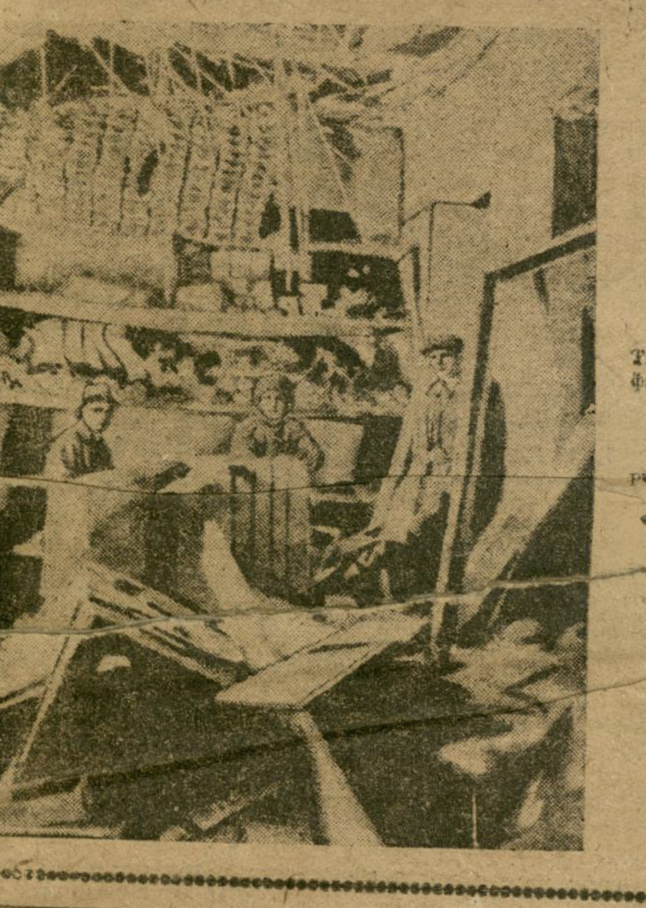

Тэрор польскага фашызму ў Зах. Украіне.

На здымку: [illegible]

Да 10-цігодзьдзя Дагестанскай ССР

Махач-Кала. Дагестанскаму ЦВК

У дзень сьвяткаваньня дзесяцігадовага юбілею са дня стварэньня Дагестанскай Сацыялістычнай Савецкай Рэспублікі ад імя ўсяго пралетарыяту, бядняцка-серадняцкіх мас сялянства і калгасьнікаў Беларусі, шлю гарачае брацкае прывітаньне пралетарыяту і працоўнаму сялянству свабоднай Дагестанскай Савецкай Рэспублікі. Вялізарныя посьпехі на гаспадарчым і палітычным франтох, як у вашай рэспубліцы, так і ва ўсім СССР дасягнуты толькі дзякуючы цеснаму саюзу працоўных усіх нацыянальнасьцяй, пад непасрэдным кіраўніцтвам ЦК УсеКП(б).

Няхай жыве камуністычная партыя!

Няхай жыве Дагестанская Савецкая Рэспубліка!

Няхай жыве сусьветная пралетарская рэвалюцыя!!

Старшыня СНК БССР ГАЛАДЗЕД.

Разгарнем рацыяналізатарскі рух

Рацыяналізацыя ахапіла ўсе галіны лясной гаспадаркі БССР. Пры трэсьце Лесбел працуе спэцыяльная група рацыяналізатараў.

У лесазагатоўках і распрацоўках коўнае ў рацыяналізацыі гэта выкарыстаньне максымуму каштоўнай драўніны і апрацаванага хлысту, г. зн. з [illegible] ачышчанага ад сукоў і гатовага да [illegible] цоўкі. Да рацыяналізацыі адносіцца і механізацыя лесазагатоўчых работ.

На Беларусі ў сучасны момант налічваецца 28 маторных імпартных [illegible] чакаецца прыбыцьцё яшчэ 20 [illegible] жыльных пілак шведзкай [illegible] «Комніс».

Буйныя посьпехі дасягнуты ў выпрацоўцы гонтаў. Да гэтага часу гонты выпрацоўваліся ручным спосабам, што пры недахопе кваліфікаванай сілы (гонтаўшчыкоў) стварала пагрозу зрыву плянавых заданьняў па вырабу гонтаў. Лесбелам сумесна з заводам «Камунар» сканструяваны новы варштат — гонтарэзка. Да 1-га сакавіка 1931 г. завод «Камунар» павінен выпусьціць 140 гонтарэзак.

Апрача гонтаў, посьпехі дасягнуты і ў галіне вытворчасьці шпал. У 1931 годзе у [illegible] цох, дзе шмат сабралася шпальнага матар'ялу (прыстань Шхоў, Бар[illegible] і інш.) пускаюцца чатыры шпала[illegible] вытворчасьці Томінскага заводу «Механік». Пуск гэтых шпала[illegible] дасьць магчымасьць выканаць тэрміновае заданьне па выпуску шпал. На 1931 г. чакаецца прыбыцьцё [illegible] 20 шпаларэзак.

У лесапрамгасах і на месцох рацыяналізатарскага апарату няма. Штат дзесятнікаў-камсамольцаў мізэрны.

Задача партыйных камітэтаў і асабліва камсамолу заняцца пытаньнем рацыяналізатарскага руху на лесараспрацоўках.

Механізацыя ў лесараспрацоўках дасьць магчымасьць сапраўды паспяхова выконваць праграму лесазагатоўчых плянаў.

Бар. Галін.

Да ленінскіх дзён

Прамова т. Крупскай на пасяджэньні т-ва пэдагогаў-марксыстаў

МАСКВА. 18-га студзеня таварыства пэдагогаў-марксыстаў сабралася на спэцыяльнае пасяджэньне, прысьвечанае ленінскім дням. З дакладам на тэму «Ленін і культура» выступіла тав. Крупская. Крупская на радзе прыкладаў аддюстравала адносіны Уладзімера Ільліча да пытаньняў культуры.

— Прайшло 7 год са дня сьмерці Уладзімера Ільліча, — сказала тав. Крупская, — і мы бачым, як за гэты час лёзунгі, абвешчаныя ім, як усе вялікія задачы, пастаўленыя ім, ператвараюцца ў жыцьцё. — Ільліч, — працягвае Крупская, — вывучаў філёзофію ня проста таму, што гэта цікава, а таму што філёзофія давала яму магчымасьць глыбей разумець сапраўднасьць і бачыць далей. Філёзофія для яго — прылада барацьбы. Ён бярэ кожную рэч, кожнае зьявішча ў яго разьвіцьці.

Мы ўсе ўжываем тэрмін «рабочая клясa», але-ж ня кожны з нас дае сам сабе да канца справаздачу ў тым, што гэта паняцьце стала зьмяняцца ў сваім сэнсе. Бо расьце непарыўна ня толькі колькасьць рабочае клясы, але кожную хвіліну зьмяняецца таксама яе сьвядомасьць і арганізаванасьць. Зьмяняецца рабочая кляса СССР. Ільлічу, які заўсёды глядзеў наперад, было ясна як далей пойдзе разьвіцьцё рабочае клясы. Ён з асаблівай увагай прыслухоўваўся да гутарак рабочых, праяўляў асаблівую ўвагу да дробязяй. На асобных гутарках на асобных нязначных фактах ён умеў устанаўліваць сувязь паміж гэтымі дробнымі фактамі і вялікімі пытаньнямі. Ён умеў на падставе самых дробных назіраньняў, уяўляць малюнак яго вялізарнага разьвіцьця, якое робіцца ў рабочай клясе і ва ўсёй краіне. Вось чаму ён у час самай жорсткай рэакцыі няўхільна гаварыў аб надыходзячай перамозе рабочае клясы.

У 1921 г., у пэрыяд разрухі, калі рабочыя пачалі паддавацца дробна-буржуазным уплывам, Ільліч казаў: «Толькі стварэньне індустрыі забясьпечыць матар'яльную базу для росту сьвядомасьці і згуртаванасьці рабочае клясы». Зараз мы наочна бачым, як за апошнія гады, разам з ростам прамысловасьці — расьце клясавая сьвядомасьць нашага рабочага. Тое-ж самае назіраецца і на культурным фронце. Хоць тут у нас яшчэ назіраецца вялізарнае адставаньне, тым ня менш, кожныя некалькі месяцаў і тут даюць адчувальныя рэзультаты. Ясна бачыш і адчуваеш, як за пэрыяд ад сходу да сходу культурна расьце рабочая маса. Мы бачым, як нараджаюцца новыя адносіны рабочых да працы, як дапамагаюць яны росту сьвядомасьці. На кожным сходзе мімаволі ўспамінаюцца словы і мысьлі Ільліча, бачыш, як яны ажыцьцяўляюцца на практыцы. А таму, каб мысьлі Леніна былі кіраваньнем, нам трэба зараз-жа ўважліва прачытаць усё тое, што Ленін пісаў, надумаць і зразумець, у якой сувязі гэта было сказана, і вучыцца ленінскаму падыходу да пытаньняў сапраўднасьці. Адна і тая-ж ідэя паўтараецца ў Ільліча іншы раз на працягу дзесяткаў год, але яна бярэцца ў рознай апрацоўцы, у новых абставінах. Гэта дае нам магчымасьць вучыцца на творах Уладзімера Ільліча правільнаму падыходу да сапраўднасьці, вучыцца вырашаць усе пытаньні. Агітацыі, прапагандзе і пытаньням выхаваньня Ільліч надаваў вялізарнае значэньне. Ён, як ніхто, умеў падыходзіць да мас. Трэба дапамагаць масам расьці, але-ж тымчасам мы павінны ад гэтай масы і вучыцца, праз яе знаходзячы тое зьвяно, за якое ў сучасны момант трэба ўхапіцца.

Ільліч зьвяртаў выключную ўвагу ня толькі на прапаганду і агітацыю сярод дарослых. Яго адносіны да дзяцей былі таксама сур'ёзнымі. Дзеці ўяўляюць яго «добрым бацькам». Ён ня любіў і не цярпеў пястунства дзяцей, якое так пашырана сярод інтэлігенцыі. Ленін бачыў у дзецях наша будучае і падыходзіў да іх сур'ёзна. Справе выхаваньня падрастаючага пакаленьня Уладзімер Ільліч надаваў вялізарнае значэньне, лічачы гэта важнейшым вучасткам сацыялістычнага будаўніцтва. Зараз-жа ў нас на гэту справу глядзяць нядбайна. Такі погляд асабліва пашыран сярод моладзі. Ісьці ў настаўнікі, займацца выхаваньнем дзяцей лічыцца чымсьці ганебным. «Лепш я ў будаўнікі сацыялізму пайду» — можна пачуць даволі часта, пры гэтым забываюць, што выхаваньне падрастаючага пакаленьня і ёсьць складаная частка сацыялістычнага будаўніцтва. Вось чаму так многа — і для многіх нечакана — гаварыў Ільліч, хоць і ня ўжываючы гэтага тэрміну, аб палітэхнізьме, гаварыў аб усебаковым выхаваньні падрастаючага пакаленьня ў савецкіх умовах. Мы не сыстэматызавалі яшчэ, не сабралі ўсяго, што сказана Уладзімерам Ільлічом аб культуры наогул, аб выхаваньні маладога пакаленьня, аб усіх тых пытаньнях, якія ўваходзяць у разуменьне «культура». Зараз — 14-ы год рэвалюцыі, а мы стаім яшчэ перад задачай — сабраць і сыстэматызаваць, прадумаць да канца ўсё тое, аб чым гаварыў і пісаў Ільліч у галіне культуры. Ажыцьцяўленьне гэтае задачы, як мне здаецца, дапаможа нам стварыць новую пэдагогіку, зусім не падобную да пэдагогікі старога часу. Для гэтага патрэбна вялізарная калектыўная работа і таварыства пэдагогаў-марксыстаў. Я думаю, што, улічваючы тое, што пісаў Уладзімер Ільліч, мы зможам узброіцца для далейшай барацьбы такім мэтадам, які дапаможа нам справу асьветы прасунуць значна наперад.

КОЖНЫ ЧЛЕН АЗЕТ'у—УКЛАДЧЫК АШЧАДКАСЫ

Адозва 2-га Ўсесаюзнага зьезду АЗЕТ'у да членаў АЗЕТ'у і да ўсіх працоўных

Працоўныя масы нашай краіны ўзялі на сябе абавязак ударна выканаць пяцігадовы плян народна-гаспадарчага будаўніцтва за чатыры гады. Мільёны рабочых, калгасьнікаў, саўгасных рабочых ахоплены зараз энтузіязмам ударніцтва і сацыялістычнага спаборніцтва за выкананьне гэтага пляну.

Побач з гарадзкім пралетарыятам актыўнейшы ўдзел у сацыялістычным будаўніцтве прымаюць таксама і бядняцка-серадняцкія масы працоўных вёскі. Бурным імкненьнем да аграмаджаньня свае гаспадаркі яны даказваюць, што дробная аднаасобная гаспадарка ня ў стане выратаваць сельскага працаўніка ад галечы і што толькі пераход да калектыўнай гаспадаркі зьяўляецца адзіным выхадам з таго стану галечы, забітасьці і цемры, у якім усю масу працоўнага сялянскага насельніцтва трымалі царызм і капіталізм. Яўрэі-земляробы не адстаюць ад агульнай цягі да калектывізацыі сельскае гаспадаркі. На яўрэйскіх перасяленчых фондах калектывізавана ня менш 70 проц. усіх гаспадарак. Адначасова з гэтым у яўрэйскіх калгасах значна расьце і пасеўная плошча і механізацыя сельска-гаспадарчай работы.

Адной з магутных крыніц фінансаваньня усёй народнай і ў прыватнасьці сельскай гаспадаркі нашай краіны зьяўляюцца ашчадныя касы, якія зьбіраюць у добраахвотным парадку ў часовае распараджэньне дзяржавы свабодныя сродкі працоўнага насельніцтва.

Бачачы буйныя затраты, якія дзяржава кожны год робіць на сацыялістычную перабудову сельскай гаспадаркі, кожны працоўны яўрэй-земляроб, калгасьнік, рабочы, кожны член АЗЕТ'у павінен прыйсьці на дапамогу дзяржаве сваімі дробнымі зьберажэньнямі і часова свабоднымі сродкамі і гэтым забясьпечыць фінансавую магчымасьць паскарэньня тэмпаў сацыялістычнай перабудовы сельскае гаспадаркі, індустрыялізацыі краіны, выкананьня пяцігодкі за чатыры гады.

Другі Ўсесаюзны зьезд АЗЕТ'у выказвае цьвёрдую ўпэўненасьць, што ўсе члены АЗЕТ жыва адгукнуцца на гэты заклік, усе як адзін, уступяць у рады ўкладчыкаў ашчадных кас і сваім фінансавым падтрыманьнем пяцігодкі з гонарам адкажуць на «пронскі» інтэрвэнтаў і на падрыўную работу ўнутранога ворага.

Прэзыдыум Зьезду.

МЕНСК

У ЛЕНІНСКІЯ ДНІ

19-га студзеня **У КЛЮБЕ МЭТАЛІСТАЎ** адбыўся жалобны вечар рабочых дробных прадпрыемстваў мэталістаў і ЦІП'у, прысьвечаны памяці Леніна. **ЦІПАЎЦЫ АРГАНІЗАВАЛІ ТРЫ «СКВОЗНЫЕ» ЎДАРНЫЯ БРЫГАДЫ ІМЯ ЛЕНІНА.**

На гэтым-жа вечары была заслухана інфармацыя аб зьдзеках і катаваньнях рабочых-рэвалюцыянэраў у польскіх турмах. **МЭТАЛІСТЫ ЗАЯВІЛІ РАШУЧЫ ПРАТЭСТ СУПРОЦЬ ФАШЫСЦКАГА ТЭРОРУ, СУПРОЦЬ ЗЬВЕРСКІХ РАСПРАЎ НАД ПАЛІТЗЬНЯВОЛЕНЫМІ.**

**

ФІЗКУЛЬТУРНІКІ-МЭТАЛІСТЫ арганізуюць 22-га студзеня лыжную вылазку ў вёску для арганізацыі новага ленінскага прыліву ў калгасы. У вылазцы прымае ўдзел 40 фізкультурнікаў.

**

На заводзе **«ПОЛЫМЯ РЭВАЛЮЦЫІ»** арганізаваны 5 вытворчых камун імя Леніна. У камуны ўвайшло 35 лепшых рабочых-ударнікаў.

**

На **ЭЛЬВОДЗЕ** арганізаваны тры ўдарныя брыгады імя Леніна. На заводзе **«КАМУНАР»** — 2 ударныя брыгады імя Леніна.

**

На заводзе **«ЭНЭРГІЯ»** арганізавана вытворчая камуна токараў імя Леніна. У камуну ўвайшло 20 лепшых ударнікаў-токараў.

**

Сёньня **У КЛЮБЕ МЭТАЛІСТАЎ** адбудзецца жалобны вечар рабочых заводу «Камунар». Будзе заслухан даклад на тэму: «Сем год бяз Леніна і задачы рабочае клясы». Заўтра ў клюбе — вечар рабочых заводу «Энэргія».

**

У КЛЮБЕ ГАРБАРОЎ 21-га студзеня адбудзецца жалобны вечар рабочых абутковай фабрыкі, 22-га — заводу «Бальшавік» і шчацiннай фабрыкі, 23-га — шчотачнай фабрыкі і «Уціль».

**

У КЛЮБЕ ХАРЧАВІКОЎ 21-га студзеня — жалобны вечар работнікаў сталовак Белсельпрамаб'яднаньня і інш.; 22-га — рабочых каўбаснай фабрыкі і малочнага заводу.

**

У КЛЮБЕ ДРУКАРОЎ 21-га студзеня адбудзецца жалобны вечар рабочых друкарні імя Сталіна.

22 студзеня—непрацоўны дзень

Наркампрацы БССР катэгарычна забараніў работу на прадпрыемствах і ва ўстановах у дзень памяці Леніна — 22 студзеня, за выключэньнем транспарту, электрастанцый, сталовак, пошты, тэлеграфу і лекавых устаноў.

Паведамленьні

— **Культпроп гаркому** паведамляе ўсіх слухачоў першапачатковай партыйнай школы, што заняткі ў партыйнай школе адбудуцца ў наступныя дні: 3, 5, 8, 9, 13, 15, 18, 19, 23, 25, 28 і 29. Чарговыя заняткі — 23 студзеня. Яўка ўсіх слухачоў абавязкова. У гэтыя-ж дні працуюць і пазьменныя групы ў старых памяшканьнях.

— **Вячэрні рабочы ўнівэрсытэт.** Даводзіцца да ведама студэнтаў вячэрняга раб. ўнівэрсытэту, што заняткі ва ўнівэрсытэце пачнуцца 23 студзеня паводле старога раскладу.

СЁНЬНЯ:

— **Да ведама навуковых працаўнікоў.** А 20 гадз., у клюбе навук. працаўнікоў — агульны сход сэкцыі. Даклад праф. Разумоўскага (ЦБ СНП СССР) «Навука ў рэканструкцыйны пэрыяд і задачы навуковых працаўнікоў».

— **БАН.** Усе аспіранты павінны прадставіць зводкі аб праробленай працы за першую пяцідзёнку штурмавога 2-х тыднёвіка ў аспірантскае бюро БАН, пак. 32, з 10—2 гадз. дня.

ЗАЎТРА:

— **Латсэкцыя.** А 19 гадз., у пам. гаркому КП(б)Б (вул. Энгельса) склікаецца агульна-гарадзкі сход працоўных латышоў г. Менску, прысьвечаны гадавіне сьмерці Леніна і падзеям 1905 г.

— **БДУ.** 24 студзеня ў 17 гадз. у аўд. 225 БДУ адбудзецца пасяджэньне сэмінару аспірантаў-эканамістаў. Даклады знаходзяцца ў эканомгабінэце БДУ.

— На 27 студзеня, у 11 гадз. ран. **Горацкім райкомам КП(б)Б** склікаецца **нарада рабселькораў раёну.** У парадку дня: 1) Веснавая сяўба, калектывізацыя сельскай гаспадаркі і заданьні рабселькораў; 2) Вынікі праверкі рэагаваньня на рабселькораўскія допісы ў раёне; 3) Аб усесаюзнай нарадзе па пытаньнях рабселькораўскага руху.

**

На заводзе «Энэргія» 45 перадавых рабочых-ударнікаў падалі заявы аб уступленьні ў партыю. На заводзе арганізован вытворчы калектыў такароў, у які ўваходзяць 20 перадавых рабочых.

На «Бальшавіку» падалі заявы аб уступленьні ў партыю 12 рабочых-ударнікаў.

Папраўка

У зьмешчанай у нумары 18 «Зьвязды» пастанове калегіі Наркамзему СССР аб разьвіцьці сельскае гаспадаркі БССР украліся памылкі:

У разьдзеле «Спэцыялізацыя сельскае гаспадаркі БССР», у першым абзацы, у пятым радку зьверху надрукавана: «уманаваньне ўжо існуючых калгасаў» трэба чытаць «саўгасаў». У чацьвертым абзацы у 10 радку зьверху надрукавана: «... у некаторых паўночных раёнах», трэба чытаць «паўднёвых». У табліцы першай у разьдзеле «Было ў 1930 г.» надрукавана: «бульбы 530», павінна быць 539.

У разьдзеле «Запас трактароў і ўтрасеньня» другі абзац трэба чытаць так: «па с.-г. машынах: ільнамерабілак — 500 шт., ільнатрапалак — 100, бульбасаджалак трактарных — 50, конных — 520; бульбакапальнікаў трактарных — 150, конных — 2.000; сенакасілак трактарных — 280, конных — 2.985, сіласарэзак — 830, грабель конных — 4.630, кормазапарнікаў — 1.400, зборжжадрабілак — 100, малатарань — 48.

На мінэральных угнаеньнях усяго 181,5 тыс. тон, з якіх суперфасфату — 68,0 тыс. тон, фасфарытнай мукі—87,5 тон, сільвініта—24,24 тыс. тон, сульфата амоніі — 1,8 тыс. тон».

У гэтым самым разьдзеле ў апошнім абзацы, пятым радку зьверху надрукавана: «асабліва ў частцы арганізацыі механізацыі», трэба чытаць «механізаваных сельскагаспадарчых работ».

У разьдзеле «Падрыхтоўка кадраў» трэцім абзацы, у сёмым радку зьверху надрукавана «у двухгадовы тэрмін павялічыць лічбу патрэбных работнікаў», трэба чытаць «удвая падняць лічбу».

Адказны рэдактар С. БУДЗІНСКІ

Рэдакцыя і галоўная кантора: Менск, Савецкая, 63.

ТЭЛЕФОНЫ:

Рэдактар	13-80	Нач. рэдактар	6-12
Сакратар	10-74	Галоўная кантора	3-31
Сэктар інфармацыі	6-19	Аддзел падпіскі	7-31
		„ абвестак	7-31

Умовы падпіскі (з дармовым дадаткам „Рафрух“)

На 1 мес.	1 р.
„ 3 мес.	3 „
„ 6 мес.	6 „
„ 12 мес.	12 „

Падпіска прымаецца ўсюды на пошце.

Плата за абвесткі:

За радок нонп. пасьля тэксту—50 к., іншагародніх абвесткі—1 р. за радок. Паперадзе тэксту—удва разы даражэй. Пры шматразовым друкаваньні—зьніжка. Звыш тарыфу, згодна пастановы СНК ад 10-IX—24 г. бярэцца 10 проц. падатку.

Абвесткі прымаюцца ў гал. канторы газэты „ЗЬВЯЗДА“ Менск, Савецкая, 2-гі павярх, тэл. 7-31. 63

Беларускі Другі Дзяржаўны тэатр

Сёньня, 21 студзеня—для ф-кі «Камунарка»

„ПЕРШАЯ КОННАЯ“

Пачатак у 8 гадз. веч.

ГУКАВЫ КІНО-ТЭАТР „ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА“ — Новая гукавая праграма ПЛЯН ВЯЛІКІХ РАБОТ (пяцігодка) — ЗВЫШ ПРАГРАМЫ — 1) 1905 год у буржуазнай сатыры 2) Часопіс № 4-5 Белдзяржкіно. Пачатак 7 г., 8 г. 45 м. і 10 г. 30 м. Каса адкрыта з 5 гадз. веч.

Кіно-тэатр „Культура“ — НОВЫ ФІЛЬМ ПРА 1905 ГОД ЖАЛЕЗНЫ АВАНГАРД. ЗВЫШ ПРАГРАМЫ кіно-хроніка „СОЮЗКИНО“ № 5-6. Пачатак у 7 г., 8 г. 40 м. і 10 г. 20 м. Каса адкрыта з 5 гадз.

Кіно „ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ“ — Культурфільм вытворчасьці «СОЮЗКИНО» ЗЬВЯНО ЭНЭРГЕТЫКІ. Пачатак 1-га сэансу—6 гадз. Каса—з 4 г. 30 м.

КІНО „Пралетары“ — Культур-фэльетон НАСТУПЛЕНЬНЕ. ЗВЫШ ПРАГРАМЫ Прыгавар пралетарыяту (працэс „прампартыі“). Пачатак: 6 г., 7 г. 30 м., 9 г., 10 г. 30 м. Каса адкрыта з 4 з пал. гадз.

КІНО „Юны Піянэр“ — Два фільмы ў адзін сэанс 1) Пахаваньне У. І. Леніна. Хроніка ў 3-х частках. 2) Камуна батракоў у 2-х частках. Пачатак сэансаў у 1 гадз. дня. Каса адкрыта з 12 г. дня.

КІНО „Спартак“ — ДАГНАЦЬ І ПЕРАГНАЦЬ у 5-ці частках. Звыш праграмы кіно-хроніка 125-годзьдзе Казанскага ўнівэрсытэту у 1 частцы. Пачатак: 7 г., 8 г. 45 м., 10 г. 30 м. Каса—з 5 гадзін.

Праўленьне арцелі швэйнікаў „ПРАЛЕТАРЫ“ паведамляе ўсіх грамадзян, што заказчыкі аддзяленьня арцелі «Новы Шлях» перайшло ў веданьне арцелі «Пралетары», і папоўнена майстрамі высокай кваліфікацыі.

Прыём заказаў на цьвёрдых расцэнках на новую мужчынскую, жаночую і вайсковую вопратку, а таксама жаночыя сукенкі з матар'ялу заказчыка і розныя зьдзелкі і перашыўкі, аднаўляецца з 21-га студзеня.

Прыклады, як-та: футравыя каўнеры, падшэўку і інш. дае арцель.

Прыём—штодзенна апрача выхаднога дня з 9-12 і з 1-4 дня на мужчынскую, вайсковую вопратку і жаночыя верхнія сукенкі па Ленінскай, 16.

На жаночыя сукенкі—па Савецкай, 89.

Установы, якія вядуць геадэзычныя тапаграфічныя работы, павінны накіроўваць свае заяўкі і заказы на:

		ЦАНА
1.	Форма № 103—Журнал измерения горизонтальных направлений (верньер) стр. 64	—75
2.	Форма № 106—Журнал технического нивеллирования стр. 96	1 —
3.	Форма № 106— » » » 48	—75
4.	» № 107—Журнал топографическ. с'емки 104	—1 —
5.	» № 107— » » » 158	—1.25
6.	» № 118—Журнал тахеометрических ходов » —	—80
7.	» № 120—Журнал измерения вертикальных углов (микрометром » 64	—75
8.	» № 110—Журнал эталонирования	—80
9.	Журнал измерения прибором Едерина	1 —
10.	Инструкция по Государственной топографич. мензульной с'емке м. 1 : 50000	1.50
11.	Инструкция по триангуляции II класса—2-е переработан. издание под ред. проф. Ф. Н. Красовского	1.40
12.	Таблицы для приведения к горизонту пролетов при измерении базисов инварными проволоками (прибор Едерина)	—60
13.	Таблица хорд для накладки планов по румбам без транспортира — инженера К. Г. Лысогорского	1 —
14.	Проф. Ф. Н. Красовский. Уравнивание тригонометрической сети по способу «посредственных наблюдений» или по способу определения поправок координат	—75
15.	И. Е. Вурченков. Номограмма для определения высот при топографической с'емке	—50
16.	Я. Г. Князев. Краткое описание фотомеханических способов репродукции карт	1 —
17.	Проф. А. С. Чеботарев. Барометрические таблицы и способы их применения	—60
18.	Долгов П. Н.—Смирнов К. Н. Исследование винта окулярного микрометра в астрономо-геодезических инструментах	2.15
19.	Проф. О. Г. Дитц. Записки по сферической тригонометрии. 2-е исправл. издание	1.40
20.	Проф. М. Г. Михайлов. Предвычисление линейных невязок теодолитных полигонов и уравновешивание полигонов по способу наименьших квадратов	—75
21.	Проф. П. И. Шилов. Геодезические работы при землеустройстве, ч. 1	1.50
22.	Проф. А. Н. Максимович. Применение метода академика к уравновешиванию полигонов тригонометрической сети	1.50

Па адрасе: «Ленінград, Проспект 25 октября, д. № 5, магазин «КАРТОГЕОДЕЗИЯ» Книгоцентра ОГИЗ'а».

Пры заяўках і заказах абавязкова паказваць нумар формы (для часопісаў), раён здымкі, плошча здымкі і маштаб, а таксама паказаць спосаб разьліку, г. зн. кантагарантыя рахунак, разьдзел і параграф каштарысу або накладны плацеж, і дакладныя адрасы, па якіх накіроўваць выданьні.

Перасылка [illegible] за кошт заказчыка.

СКОРА!!! СКОРА!!!

ЛЕПШЫ ФІЛЬМ СЭЗОНУ

РУБІКОН

Пры Белканторы Дзяржбанку ў гор. Менску ў першай палове лютага г. г. адкрываюцца паўтарамесячныя КУРСЫ для перападрыхтоўкі бухгальтароў з рахункаводаў, якія маюць 2-3 гадовы стаж рахунковай працы.

Заявы аб прыёме на курсы прымаюцца ў кожным раённым філіяле Дзяржбанку, крэдытных таварыствах, у Белканторы Дзяржбанку. Да заявы павінен быць прыкладзен працоўны сьпіс.

Скончыўшыя курсы будуць накіраваны на працу ў якасьці бухгальтара ў раённыя філіялы Дзяржбанку і крэдытныя таварыствы і працаваць там ня менш 2-х год. Усе залічаныя на курсы будуць забясьпечаны стыпэндыяй у 60—75 руб. і ім будзе прадастаўлена кватэра.

Да пачатку заняткаў курсаў асобы, што падалі заявы могуць быць залічаны часова рахункаводамі. У першую чаргу будуць залічаны на курсы рахункаводы раённых аддзяленьняў Дзяржбанку і крэдытных таварыстваў.

За ўсімі даведкамі зьвяртацца: у г. Менску—Дзяржбанк, тэл. № 2-72, тав. Сідаровічу, у раёнах—кіраўніку філіялу Дзяржбанку ці крэдытнага таварыства.

Белкантора Дзяржбанку—Фэльдман, Сідаровіч.

ПАДПІСВАЙЦЕСЯ на люты і далейшыя м-цы 1931 г. на газ. „ЗЬВЯЗДА“

ПАДПІСНАЯ ПЛАТА на 1 месяц—1 руб.

З 1-І—31 г. газэта ВЫХОДЗІЦЬ БЕСЬПЕРАПЫННА

Падпіска прымаецца ўсюды на пошце.

ПРЫМАЕЦЦА ПАДПІСКА на 1931 год на штомесячную часопісь Цэнтральнага Выдавецтва Народаў СССР пры прэзыдыуме ЦВК СССР

„НАЦИОНАЛЬНАЯ КНИГА“

пад рэдакцыяй: Борнага, Васілеўскага, Ішая Хаджаева, Паўлава, Фрэнкеля.

Адказны рэдактар У. Ішая Хаджаеў.

Часопісь вядзе барацьбу за ідэалёгічную вытрыманасьць нацыянальнай кнігі.

„Национальная книга“ асьвятляе ўсе пытаньні, зьвязаныя з выданьнем і распаўсюджаньнем нацыянальнай кнігі.

„Национальная книга“ арганізуе мэтадычную дапамогу аўтарам і перакладчыкам. Дапамагае падрыхтоўцы аўтарскіх, выдавецкіх і кнігараспаўсюджваючых кадраў.

„Национальная книга“ асьвятляе стан паліграфіі нацыянальных выдавецтваў.

Пры кожным нумары прыкладаньне: „Информационный библиографический бюллетень“, дзе будуць зьмяшчацца навіны кнігі, якія выйшлі ў сьвет, і якія рыхтуюцца да выхаду.

Часопісь разьлічана на цэнтральныя, мясцовыя, нацыянальныя выдавецтвы, аддзелы Народнай Асьветы, аўтарскія калектывы і масавае кнігараспаўсюджваньне.

Падпісная цана: на год—3 р.

Цана асобнага №—30 кап.

Адрас рэдакцыі: „Москва, Центр, Никольская, 10, редсектору“.

Падпіску здавайце ўсім паштовым канторам, лістаносцам або накіроўвайце па адрасе: „Москва, Центр, Никольская, 10, Периодсектору Центроиздата“.

Да ведама ўсіх курсантаў МОПР'у

2-я лекцыя мопраўскіх курсаў адбудзецца 21-га студзеня 1931 г., а 7 г. увеч., у памяшк. ЦК МОПР'у (Савецкая, 87).

Яўка ўсіх курсантаў ў парадку дысцыпліны абавязкова.

Запрашаецца актыў нізавых ячэек МОПР'у.

Праектна-канструктарскае бюро БУДАБ'ЯДНАНЬНЯ

ПРЫМАЕ ЗАКАЗЫ па сьветакапіяваньні ЧАРЦЯЖОЎ НА СВАЁЙ ПАПЕРЫ.

З арганізацыямі, якія здаюць буйныя заказы па капіяваньні, заключаюцца ўмовы. Работы выконваюцца ПА ЗЬНІЖАНАЙ ЦАНЕ.

Адрас: Рэвалюцыйная, 3, тэлеф. 10-40.

Праэктбюро Будаб'яднаньня.

Меняю кватэру ў Менску з 2 пакояў, 7 з пал. кв. саж. па кватэру ў Ленінградзе. Адрас: рог Мопраўскай і Шырокай, № 38-14, кв. 1, Крылова.

Кошт публікацыі аб згубе дакументу 1 р.

РЭСПУБЛ. БЮРО АРУ арганізуе 3-хМЕСЯЧНЫЯ КУРСЫ па падрыхтоўцы рахункаводаў для СЫСТЭМЫ Белсельбуду.

Слухачы забясьпечваюцца стыпэндыяй (45 р. у м-ц) і пасьля сканчэньня курсаў павінны працаваць на раёне ў сыстэме Белсельбуду ня меньш 2-х год. Кватэрамі курсанты не забясьпечваюцца.

Да заявы неабходна прыкладаць наст. дакуманты: 1) аб сацыяльным становішчы, 2) аб праве голасу, 3) аб узросьце (ня менш 17 год), 4) аб адукацыі (не ніжэй сямігодкі; ад калгасьнікаў, батракоў, беднякоў, серадняк[illegible] і іх утрыманцаў—ня ніжэй 5-ці класаў).

Заявы прымаюцца ў канцылярыі АРУ (Менск, Савецкая, 55) ад 6 да 8 гадз. ўвечары.

23 студзеня а 11 гадзіне дня.

СКЛІКАЕЦЦА

АКАДЭМІЧНЫ САВЕТ БЕЛАРУСКАЙ АКАДЭМІІ НАВУК.

Абвестка дня:

1) Выбары Прэзыдэнта Акадэміі Навук.

2) Аб выбарах дадатковых акадэмікаў БАН.

3) Зацьверджаньне пляну працы БАН на 1931 г.

Прысутнасьць членаў прэзыдыуму БАН, прававых членаў (акадэмікаў), дырэктароў інстытутаў і загадчыкаў катэдраў БАН абавязкова.

ПРЭЗЫДЫУМ БАН.

Паведамленьні ў чарговы нумар „ЗЬВЯЗДЫ“—прымаюцца да 2 гадз. дня

Менск, друкарня «ЗЬВЯЗДЫ».

Менск, Галоўліт БССР № 337.